

ଛୁଟିଦିନ



୩
ପ୍ରକ୍ଷଳନ ପ୍ରସଙ୍ଗ



ପାର୍ବତୀର ପ୍ରଦୂଷଣ

ସଂକୃତି, ପରମାନାନ ଦେବା
ସହ ଖୁସି ମନେଇବାର ଅନ୍ୟନାମ
ହେଉଛି ପୂଜା ପାର୍ବତୀ କିନ୍ତୁ ଏବେ
ସାଜସଙ୍ଗା, ରଙ୍ଗ ଆଉ ଭସାଣିକୁ ନେଇ
ଯେଉଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଚାଲିଛି, ସେଥିରେ
ଆମେ କେବଳ ମାରାମ୍ଭକ ପରିବେଶ
ପ୍ରଦୂଷଣର ଶିକାର
ହିଁ ହେଉଛୁ...

ସହରୁ ଦୂର

୧୩



୮/୯

ସିନେମା





ପାର୍ବତୀର ପ୍ରଦୂଷଣ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ହେଲା ଦୂର୍ଗା ପୁଜା ।
ପରେ ପରେ ଆସିବ
ଦୀପାବଳୀ ଓ କାଳୀପୁଜା, ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁଜା,
କାର୍ତ୍ତିକେୟ ପୁଜା ଏବଂ ସରସ୍ତୀ ପୁଜା ।
ପର୍ବତାଶି ପାଳନ କରିବାର ଅନ୍ତରାଳରେ ମୁଖ୍ୟତଃ
ଆମ ପରାପରା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ସନ୍ନାନ ଜଣାଇବା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏହା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ସହିତ ବାଣୀ, ବାଜା, ନଗନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ମଦ୍ୟପାନର ଏକ ଅଂଶ
ପାଳନ୍ତି ଗଲାଗାନ୍ତି । ଯାହାର ପରିଣାମ ସଦୃଶ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରଦୂଷଣର
ଶିକାର ହେବାରେ ଲାଗିଛେ ।

ଜଳ ପ୍ରଦୂଷଣ: ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ
ବିଦିଧ ରଂଗ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ, ତହିଁରୁ ଅଧିକାଂଶ କୃତ୍ରିମ । ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଥାଏ ପାରଦ,
ଦସ୍ତା, ସାଥା, କତ୍ତମିଯମ, ଆର୍ଦ୍ଦେନିକ, କ୍ରୋମିଯମ ଆଦି ଭାରି ଧାର୍ତ୍ତା । ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମ
ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ରୂପେ ବିଷାକ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍କଟ ରୋଗକାରୀ । ବିଶେଷକରି
ଲାଇଁ, ସବୁଜ, ମାଳ, ନାରଜୀ ଓ ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଥାଏଅଛି । ଏଣୁ ଏହି
ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଜଳାଶ୍ୟରେ ବିର୍ଜନ କରିଦେଲେ ତାହା ଉନ୍ନତ ଜଳ ପ୍ରଦୂଷଣ କରାଏ ।

ଅନ୍ୟକଷର, ଏଗୁଡ଼ିକୁ ତିଆରି କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ
'ପ୍ଲାଷ୍ଟର ଅଫ୍ ପ୍ୟାରିସ' ନାମକ ପଦାର୍ଥ । ବୁଲଟି 'କାଲସିଯମ ସଲଫ୍ରେଂ' ଅଣୁ
ସହିତ ଗୋଟିଏ ଜଳ ଅଣୁ ଅନୁବନ୍ଧିତ ହୋଇ ଏ ରମାଯନ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ ।
ପୁନଶ୍ଚ କେତେକ ଛୁଲେ ସେଥି ସହିତ ମିଶା ଯାଇଥାଏ ପ୍ଲାଷ୍ଟର ଗୁଣ୍ଡ ଓ ସିମେଣ୍ଡ ।
ଏଗୁଡ଼ିକ ଜଳରେ ଦ୍ରବ୍ୟାଙ୍କ ନୁହନ୍ତି କି କେବଳ ବିଶେଷନକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି । ଏଣୁ ତାହା
କେବଳ ସ୍ଵାଷ୍ଟି କଣିକାରେ ପରିଣତ ହୁଆନ୍ତେ ଏବଂ ଜଳ ସହିତ ମିଶି ମାଛ ଆଦି ଜଳକ
ଜୀବ ଏବଂ ଭିତିମାନଙ୍କ ଶରୀରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘାତକ
ପ୍ରଭାବ ପକାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ତାହା ଆମ ଖାଦ୍ୟ ଶୁଞ୍ଜଳରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବାଦନ ରହିଛି । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ପରାର୍ଥଗୁଡ଼ିକର କିନ୍ତୁ ତାଗ ଜଳାଶ୍ୟ
ତଳେ ବସିଯାଏ । ତଥାରା ସେଠାରେ ଜେବିଜି ଜୀବନ ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ ।

ଅବସ୍ୟ ଆଜିକାଲି ପ୍ଲାଷ୍ଟର ଅଫ୍ ପ୍ୟାରିସ ଥଥା ଅଶିକ୍ଷେବ ବିଶେଷନକ୍ଷମ
ପଦାର୍ଥରେ ମୁର୍ରି ନିର୍ମାଣ ଓ କ୍ରତ୍ତିମା ରଙ୍ଗରେ ତାହା ରଂଜିତ କରିବା ଉପରେ କେତେକ
କଟକଣ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ପଣ୍ଡିମବଜା, ବୁଜରାଟ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଓ କର୍ନାଟକ ଭଲି
ରାଜ୍ୟ ଏଥରେ ନେତୃତ୍ବ ନେଇଛନ୍ତି । ତଥାପି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୁର୍ରି ଯୋଗାଇବା ଲାଗି

**ସଂସ୍କୃତି,
ପରମ୍ପରାକୁ ସନ୍ନାନ
ଦେବା ସହ ଖୁସି
ମନେଇବାର
ଅନ୍ୟନାମ ହେଉଛି
ପୁଜା ପାର୍ବତୀ କିନ୍ତୁ
ଏବେ ସାଜେସଙ୍କା,
ରଙ୍ଗ ଆଉ ଭସାଣିକୁ
ନେଇ ଯେଉଁ
ପ୍ରତିଯୋଗିତା
ଚାଲିଛି, ସେଥିରେ
ଆମେ କେବଳ
ମାରାମ୍ଭକ ପରିବେଶ
ପ୍ରଦୂଷଣର ଶିକାର
ହିଁ ହେଉଛୁ...**

ଅନେକ ଏହା ମାନୁନାହାନ୍ତି । ଅତେବ ତାହା ଜଳ ପ୍ରଦୂଷଣ ସହିତ ଜଳୀୟ ପରିସଂଗ୍ରହ
ଅବଶ୍ୟ ଘାଗାଇ ଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ତଳେ ମୁମ୍ବାଇର ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା
ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକରେ ଏବଂ ଚଳିତ ବର୍ଷ ତୋପାଳଠାରେ ଗଣେଶ ମୂର୍ରି ବିସର୍ଜନ ହେତୁ ସୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥାଏ ଭୟବହ୍ର ପରିଣାମ ଏହାର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଉଦାହରଣ । ଅଧ୍ୟନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି
ଯେ ଏହି କାରଣରୁ ଏଗୁଡ଼ିକର ଜଳରେ ତାପଧାରଣ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ, ତାହାର ଅମୃତା, ଜେବିକ ଅମୃତାନ ଆବଶ୍ୟକତା, ସମୁଦ୍ରା ଦ୍ରୁବୀଭୂତ ଅମୃତାନ ହୃଦୟ
କଠିନ ପଦାର୍ଥ ଆଦି ବିପଞ୍ଜନ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ବେଳେ ଦ୍ରୁବୀଭୂତ ଅମୃତାନ ହୃଦୟ
ପାଇଯାଇଥିଲା । ଅତେବ ତହିଁରୁ ଲୋପ ପାଇଯାଇଥିଲା ଜଳକ ଜୀବନ । ଅଥମଦାବାଦର
ସାବରମଣ, ବିଲୀର ଯୁମା ଆଦି ନଦୀରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ଲାକାରିଶ ପରେ ଅନୁରୂପ ପରିଷ୍ଠିତି
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ଲାନେଟ୍ ରେ ଏହା ଯେ ଅନ୍ତ୍ର-ବହୁତ ଘରୁଥିବ
ଏଥରେ ସଂଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

ବାଯୁ ପ୍ରଦୂଷଣ: ପ୍ଲାଷ୍ଟର ଅବସରରେ ସାଧାରଣତଃ ଆମେ ବାଶ
ପୁଣ୍ୟକାରି ଦୀପାବଳୀ ବା କାଳୀପୁଜାରେ ଏହା ଅଧିକ ଭାବେ ହୁଏ ।
ଏଗୁଡ଼ିକରେ ଥାଏ ଅଙ୍ଗାରକ, ଆଲ୍ଲମିନିଯମ ଗୁଣ୍ଡ, ଗନ୍ଧକ, ପସଫରସ, ପଗାସିଯମ
ନାଇଗ୍ରେଟ, ବେରିୟମ ଲଟ୍ୟାବି ଉପାଦାନ । ପୁନଶ୍ଚ ଏଥରୁ ଉପନ ଶିଖାକୁ ନାନା ରଙ୍ଗ
ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସେଥୁରେହିତ ଯୋଗ କରାଯାଏ ସୋଟିଯମ, ତ୍ୟା, ମାଗ୍ରେସିଯମ,
କାରୋବାନ ମନୋକସାଇତ, ଗନ୍ଧକ ଓ ଯବକ୍ଷାରଜାନର ଅକ୍ଷସାଇତ ସହିତ ଅଙ୍ଗାରକ,
ଗନ୍ଧକ ତଥା ବିଦିଧ ଧାତବ ପଦାର୍ଥ । ଯାହାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପରିବେଶ ପ୍ରଭାବ ଅତି ବ୍ୟାପକ ।
ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ବ ହେଉଛି ଏକ ନମ୍ବର ସ୍ଵରୂପଗୁହ ବାସ୍ତବ । ଏହା ବିଶ୍ଵାତାପନ
ପାଇଁ ଦାୟୀ । ସେହିପରି ଗନ୍ଧକ ଓ ଯବକ୍ଷାରଜାନର ଅକ୍ଷସାଇତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅମ୍ବ ବୁଝି
କରାନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ବାସ୍ତବ ଦ୍ଵାରା ଆମ ଫୁସ୍ପୁସ୍ତ ସମେତ ସମଗ୍ର ଶାସକ୍ରିୟା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ
ନୀତି ପହଞ୍ଚାନ୍ତି । ଅନ୍ୟକଷର, କାର୍ବନ ମନୋକସାଇତ ଏକ ବିଷାକ୍ତ ବାସ୍ତବ, ଯାହାକି
ଆମ ରକ୍ତରେ ଥିଲା ହିମୋଗ୍ରୋବିନର ଅମୃତାନ ବହନ କରିବା ରୂପକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ ।
ଫଳରେ ଆମ ମହିନ୍ଦ୍ରିଷ୍ଟାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅଧିକାଂଶ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟେଜ ଏଥରୁ
ଚିନ୍ତିତ ହୁଅଛି । ସେହିପରି ବାସ୍ତବରେ ଭାସମାନ ସୁଷ୍ମ୍ର କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବିଷାକ୍ତ
ହେଲାବେଳେ ସେବନ୍ତ ଆମ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବିପଞ୍ଚନକ । ତାହା ଶ୍ଵାସରୋଗଠାରୁ ଆରମ୍ଭ
କରି ହୃଦୟରେଗ ଯାଏ ଅନେକ ରୋଗର କାରଣ ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବଙ୍କ ଉପରେ





ମଧ୍ୟ ଏହୁଡ଼ିକର ଏତାଦୁଶ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ପର୍ବତବାଣି ପାଳନ ଅବସରେ ଆମେ ଯେତିକି ଅଧିକ ବାଣ ଫୁଟାଇବା ଏ ସମସ୍ୟା ସେତେ ଅଧିକ ହେବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ, ବିଗତ ବର୍ଷ ଦୀପାବଳୀ ପରେ ବ୍ୟାପ୍ତିବିଦ୍ୟାରେ ପ୍ରମୁଖ ଲୋକ ଅଧିକାରୀ କରିଥିବା ଆମ ରାଜଧାନୀ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏହାର ସୂଚକାଙ୍କ ଥିଲା ସାଧାରଣ ମାତ୍ରାର ପ୍ରାୟ ୩.୪ ଗୁଣ ଅଧିକ । ପୁନଃ ତା'ପର ଦିନଠାରୁ କିଛି ଦିନ ଧରି ସେଠାରେ ଡାକ୍ତରାମାମଙ୍କରେ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା ଶ୍ଵାସରୋଗୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା । ଆମ ଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ ପ୍ରମୁଖ ସହର ଓ ନଗରାମଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଥିଲା ତଦ୍ଦନ୍ତରୂପ ।

ଧୂନି ପ୍ରଦୂଷଣ: ଫଟକା ବାଶଗୁଡ଼ିକରୁ ବିବିଧ ବାସ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦୂଷକ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ ୮୦-୯୦ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ୧୯୦-୧୪୦ ତେସିବେଳୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ଧୂନି । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିତ ପୃଜାର୍କନୀ ବେଳେ ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟବହାର କରୁଛେ ଉଚ୍ଚ ଧୂନି ସଂପନ୍ନ ବିବିଧ ବାଦ୍ୟ ଏବଂ ଡାକବାଜି ଯନ୍ତ୍ର । ଏହି ବାଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରୁ ୯୦ରୁ ୧୪୦ ଏବଂ ଡାକବାଜି ଯନ୍ତ୍ରରୁ ୧୦୦ରୁ ୧୩୦ ତେସିବେଳୁ ଧୂନି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣ ଭାବେ ଆମର ଏହାର ସହ୍ୟ କରିବା ସାମା ହେଲା ୪୦ରୁ ୭୦ ତେସିବେଳୁ । ତହିଁରୁ ଉଚ୍ଚତର ଧୂନି ଆମ ସୃତି ଓ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ, ମୁଣ୍ଡର୍ବୟଥା ଆଦିର କାରଣ ହେଲା ବେଳେ ତାହା ଅଧିକ ହେଲେ ସୁର ଅନୁସାରେ ଛାତିରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଚର୍ମରେ ଭୁଲନ, ପାକିଲୁଳାରେ ଘା, ହୃଦୟଦନ ହାତ ଦୃଷ୍ଟି, ହୃଦ୍ୱରୋଗୀମାନଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଆରମ୍ଭ ତଥା ଆମ ଚଯାପଯନରେ ବିଶ୍ଵାସିଲା ଆଦି ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଆଜିକାଳି ସହଜେ ତ' ଗାଡ଼ି ମୋଟର, କଳକାରଖାନା, ଉତ୍ତାଜାହାଜ ଆଦି ଧୂନି ପ୍ରଦୂଷଣ ଗଟାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ଏହାର ଯୋଗଦାନ ପରିବେଶକୁ ଅଧିକ ବିଷମ କରୁଛି ।

ପରମାଣୁ ଆମର ଗୌରବ। ପୁଜାପାର୍ବତୀ ଆମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନାକୁ ଉଦ୍‌ବାଧିତ କରିବା ଲାଗି ଅଭିପ୍ରେତ। ଏ ଚେତନା ସାମ୍ବହିକତାବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜୀବଜଗତର ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଭାବେ ମାନବଜାତିର କଳ୍ୟାଣ ଲାଗି ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ। ଏଥୁ ସମୟ ସହିତ ତାଳିଦେଇ ଏଥାମୁ ପରିମାର୍ଜିତ ହେବା ଦରକାର। ଅତେବେ ଆମେ ସେ ସବୁକୁ ସମୟୋପ୍ଯୋଗୀ ତଥା କଳ୍ୟାଣକାରୀ ମାର୍ଗରେ ପାଲନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ। ବିରିଧି ମାନବକୃତି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଫଳରେ ଏବେ ପରିବେଶ ଓ ପରିବିଷ୍ଟାର ଦ୍ୱାରା ଅବକ୍ଷୟ ଘଟି

ପରିବେଶ ସହାୟକ ପର୍ବପର୍ବାଣି ପାଳନ କରନ୍ତୁ

୧. ମୁଣ୍ଡ ତିଆରିରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟର ଅପ୍ ପାରିସ୍, ଥର୍ମୋକୁଲ, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଭଳି କେବବିଘନମ୍ବନ ହୋଇ ନ ଥିବା ପଦାର୍ଥ ବଦଳରେ ଛଣ, ମାଟି, କପଡ଼ା, ତୁଳା, ଖୋଜ ଆଦିର ଉପଯୋଗ କରନ୍ତୁ ବିସ୍ତରିତ ସମୟରେ ଏହାକୁ ମାଟିରେ ପୋଡ଼ିଦେଲେ ତାହା ସହଜରେ ବିଘନିତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସେଥିରୁ କଣ୍ଠେଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ।

୨. ମୁଣ୍ଡର ଆକାର ଛୋଟ କରନ୍ତୁ । ପୂନଶ୍ଚ ଘରେ ଘରେ
ତାହା ପୂର୍ବା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସାମାଜିକ ଭାବେ ଏକାଠ କରନ୍ତୁ ।
ତା'ହେଲେ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ମୁଣ୍ଡ ଦରକାର ହେବ ।

୩. ପୁଜାମୁଦ୍ରକୁ ଆଲୋକରେ ଅତ୍ୟଧିକ ସଞ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ
ଏବଂ ଏଥପାଇଁ ‘ସିଏଫ୍-୯୯’ ବଳବ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ। ଏହାପାଇବା
ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚିତ ହେବ।

୪. ମୁର୍ରରେ କୃତିମ ରଙ୍ଗ ନ ଦେଇ ସଳଦୀ, ମେହେନ୍ତି ଆଦି ପ୍ରାକୃତିକ ରଙ୍ଗ ଦିଆନ୍ତୁ।

୪. ଯାଜସଙ୍ଗାରେ ଜୈବବିଦ୍ୟନକ୍ଷମ ହୋଇ ନ ଥୁବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ,
ଜିମୁଲ ଭଳି ପଦାର୍ଥ ବଦଳରେ କାଗଜ, ଖୋଟ, ତାଳପତ୍ର,
ପ୍ରାକୃତିକ ଫୁଲ ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ।

୩. ଉତ୍କଳସମ୍ପଦକାରୀ ତ୍ରୁଟି, ବାଣୀ, ଡାକବାଜିଯନ୍ତ୍ର ବଦଳରେ
ମୃଦୁଙ୍ଗା, ତାବଲା ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ।

୭. ନଦୀନାଳ, ପୁଷ୍ଟରିଣୀ ୧ ବା ହୃଦ ମଧ୍ୟରେ ମୂର୍ଚ୍ଛି ବିସ୍କର୍ଜନ ନ କରି କୃତ୍ରିମ ପୁଷ୍ଟରିଣୀମାନ ଖୋଲି ସେଥୁରେ ତାହା କରନ୍ତୁ।

ଗ. କାଠ, ପଥର ଛାଡ଼ୀର ପଦାର୍ଥରେ ମୁଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ
ତାହାକୁ ମନ୍ତ୍ର ପାଣି ସିଞ୍ଚି ବିସର୍ଜନ କରି ପରବର୍ତ୍ତା ବର୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ରଖନ୍ତୁ।

୯. ଅନ୍ୟକୁ ଏସାହିତୀ କରିବାର ଉପଯୋଗିତା ସମ୍ପର୍କରେ ସାଚେତନ କରନ୍ତୁ।

କ'ଣ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା

୯. ଅମ୍ବୁଷ୍ଟି- ଗନ୍ଧକ, ଯଦବାରାଜାନ ଆଦି କେତେକ ଅଧାରୁର ଥକସାଇଛନ୍ତିକି ଅମ୍ବୁଷ୍ଟାଯାଇଛି । ଏହି ବାଷ୍ପମାନେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଥୁବା ଜଳରେ ଦ୍ରବ୍ୟଭୂତ ହୋଇ ଅମ୍ବୁଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଏବଂ ଦର୍ଶାକଳରେ ମିଶି ଅମ୍ବୁଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ଉଭୟ ଜଳ ଓ ମୁଲିରେ ବାସ କରୁଥିବା ପ୍ରାଣୀ ଓ ଜୀବିଦଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସତକାରକ ।

୨. ଜେବିକ ଅମ୍ବଲାନ ଆବଶ୍ୟକତା- ଦୂଷିତ ଜଳରେ
ଥିବା ଜେବିକ ଆବର୍ଜନାକୁ ଜାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଚାରିତ କରିବା
ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅମ୍ବଲାନର ପରିମାଣ । ଜଳ ସେତେ ଦୂଷିତ ଏ
ଆବଶ୍ୟକତା ସେତେ ବେଳି ।

୩- ପ୍ରବାଣ୍ତ ଅମ୍ବାଜାନ- ଜଳରେ ପ୍ରବାଣ୍ତ ହୋଇଥିବା
ଅମ୍ବାଜାନକୁ ମାଛ ଭଲି ଜଳକୁ ଜୀବମାନେ ଶ୍ଵାସକ୍ରିୟାରେ ବ୍ୟବହାର
କରନ୍ତି । ଜଳ ଦୂଷିତ ହୋଇଗଲେ ସେଥୁରୁ ଏହା କମିୟାଏ ।

୪- କେବ ବିଘନକ୍ଷମ ପଦାର୍ଥ- ଯେଉଁବୁ ପଦାର୍ଥ ପରିବେଶରେ ଥିବା ବାଜାଣୁ ହାରା ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞେବିକ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଘଟି ହୋଇଯାଏ ।

୪- ଡେସିବେଳୁ- ଧୂନିର ଟାଙ୍ଗତାର ମାପ। ଆମେ
ଶୁଣିପାରୁଥିବା ସର୍ବଦିନ୍ମୁ ଧୂନି ୦ (ଶୁନ) ଡେସିବେଲୁ। ବାଶ, ବାଜା
ଓ ଡାକାବାଜି ଯନ୍ତ୍ରର ଏହା ୧୨୦ ପାଞ୍ଚାପାଞ୍ଚ।

ଚାଲିଛି । ଏହି ଧାରାକୁ ରୋକିବା ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ବଡ଼ ସୁଖର କଥା ଯେ, ଆମ ସରକାର ଉତ୍ସନ୍ମିଳିକାରୀ ଡିଜେବାଦ୍ୟ
ଏବଂ ଅଧିକ ପ୍ରଦୂଷଣକାରୀ ବିବିଧ ଚାଇନାବାଣ ଉପରେ କଟକଣା
ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଚାଲକୁ ନିଜକୁ ଦାର୍ଶିତବାନର ପରିଚୟ ଦେଇ ଆମେ ତାହା
ପାଳନ କରିବା ସହିତ ଏହି ଉତ୍ସବଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବେଶ ସାଧ୍ୟକ କରିବା
ଦିଗରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା । ତାହା ହଁ କେବଳ ଆମର
ଏ ପର୍ବିପର୍ବାଣି ପାଳନ କରିବାର ଅସଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିପାରିବ ।

-ପ୍ରଫେସର ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପରଞ୍ଜା
ଉଷାନିବାସ, ୧୯୪/୧୯୪୪

ଖଣ୍ଡଗର ବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର,
ମୋ: ୯୯୩୭୯୮୮୫୭୭୭





ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକାରେ ସାଧାରଣତଃ ଆକାଶ ହୋଇ ଚିନି ଥାକରେ ଖୁମୁକା ତଳକୁ ଓହି ରହିଥାଏ, ଯାହା ଚେହେବାକୁ ଚିକାଗେ ହେଉ କୁଳ ଦେଇଥାଏ ତେଣୁ ପୁଳାପାର୍ବତୀ ହେଉ କିମ୍ବା ଘରୋଇ ଫଳକସନରେ ହେଉ ଥ୍ୱାର୍କବାଲା ଆଉପିତ୍ର ସହ ଏହି ଲୟର ରିଂକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ ଗର୍ଜିଯୁସ ଲୁକୁ ମିଳିଥାଏ...

ନା ରୀଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ୟକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଥାଏ ଖୁମୁକା ଲୟର ରିଂ। ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଗ୍ରେଣ୍ଟ କେବେ ବି ଆଉର ଅପ୍ରି ପ୍ର୍ୟାଗନ ହୁଏ ନାହିଁ। ତେବେ ଆଜିକାଲି ମାର୍କେଟରେ ଅନେକ ସୁଦର ସୁଦର ଡିଜାଇନର ଖୁମୁକା ଲୟର ରିଂ ମିଳୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ତଥ୍ୟରୁ ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକାର ପ୍ର୍ୟାଗନ ଏବେ ଖୁବ୍ ଚାଲିଛି। ଇଣ୍ଡିଆନ ହେଉ ବା ଫ୍ରେଶନ ସବୁ ପ୍ରକାର ଆଉର ପିତ୍ର ସହ ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକା ବେଶ ଭଲ ମାନିବା ସହ ମାର୍ଗସ୍ଥ ଲୁକୁ ଦେଇଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ସୁବିଭାଗାମଙ୍କ ଗହଣରେ ଏହାର କ୍ରେଜ ଦିନ ବିତ୍ତବାରେ ଲାଗିଛି। ଆଉ ତାକୁ ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ମାର୍କେଟରେ ଏବେ କେତେକ ଲାଗେଷ୍ଟ ଡିଜାଇନର ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକା ମିଳୁଛି। ଆସନ୍ତୁ, ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଗୋଲଡେନ ଖୁମୁକା: ଗୋଲଡେନ ବା ସୁନେଲି ରଙ୍ଗର ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକା ଶାଢ଼ି, ଲେହେଜା କିମ୍ବା ହେଉ ଥ୍ୱାର୍କବାଲା ଆଉପିତ୍ର ସହ ବେଶ ଭଲ ମାନିଥାଏ। ଖାସକରି ପୁଙ୍କାପାର୍ବତୀ ସମୟରେ ଚୁଟିରେ ଖୋସାକରି ସେଥିରେ ରଙ୍ଗରା ଲଗାଇବା ସହ ଏହି ଲୟର ରିଂକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ ଲୁକୁ ଗର୍ଜିଯୁସ ଲାଗିଥାଏ। ଆପଣ ତାହିଁଲେ ସୁନାରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଏହି ଲୟର ରିଂ ପିଣ୍ଡିପାରିବେ ନଚେତ ମାର୍କେଟରେ ମିଳୁଥିବା ଆର୍ଟପିଟିଆଲ୍ ଗୋଲଡେନ ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକାକୁ ବି ଚ୍ରାଏ କରିପାରିବେ।

ସିଲଭର ଖୁମୁକା: ସିଲଭର ବା ରୂପାରେ ତିଆରି ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକା ବି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକୁ ଦେଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ହେଉ ଥ୍ୱାର୍କବାଲା ଆଉପିତ୍ର ସହ ନ ପିଣ୍ଡି ଚିକେ ଲାଇର୍ କାମ ହୋଇଥିବା ତଥା ହାଲକା ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ି, ଲେହେଜା କିମ୍ବା ଅନାରକଳି ତ୍ରେସ ସହ ପିଣ୍ଡିଲେ ବେଶ ଭଲ ମାନିଥାଏ।

ପର୍ଲ ଖଚିତ ଖୁମୁକା: ପର୍ଲ ଖଚିତ କୁଖ୍ୟଲେରି ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ମାନେ। ଏପରିକ ମାର୍କେଟରେ ବି ଏବେ ଅନେକ ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକାରେ ମଧ୍ୟ ପର୍ଲ ଖଚିତ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଖାସକରି ଧଳାରଙ୍ଗର ଆଉପିତ୍ର ସହ ପର୍ଲ ଖଚିତ ଏହି ଖୁମୁକା ସୁନର ଦେଖାଯାଇଥାଏ।

ଷ୍ଟୋନ ଖଚିତ ଖୁମୁକା: ଗୋଲଡେନ କଳରର ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକାରେ ଯଦି କେବଳ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଷ୍ଟୋନ ଲାଗିଥିବ, ତା'ହେଲେ ଜରି ବର୍ତ୍ତର ବାଲା ଯେକୋଣସି ଆଉପିତ୍ର ସହ ଏହାକୁ ମାଟିଂ କରି ପିଣ୍ଡିହେବ। ଆଉ ଯଦି ଖୁମୁକାରେ ମଲିକଳରର ଷ୍ଟୋନ ଲାଗିଥିବ, ତା'ହେଲେ ଏହାକୁ କଳରଫୁଲ୍ ଆଉପିତ୍ର ସହ ପିଣ୍ଡିଲେ ବେଶ ଭଲ ମାନିବ।

ବିହ୍ଵ ଖଚିତ ଖୁମୁକା: ବିହ୍ଵ ବା ମାଲି ଖଚିତ ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକାରେ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗର ମାଲି ବ୍ୟହାର ହୋଇଥାଏ ସେହି ରଙ୍ଗର ଆଉପିତ୍ର ସହ ମାଟିଂକରି ପିଣ୍ଡିଲେ ବେଶ କୁଖ୍ୟଲେରି ବେଶ ମାନିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଅବ୍ଲିଜକ୍ରୁତ ଥ୍ୱୀ ଲେଯାର ଖୁମୁକା ଖାସକରି ପାରମ୍ପରିକ ଶାଢ଼ି, ଲେହେଜା ତଥା ସାଲାହୁର ସହ ଅଧିକ ସୁନର ଦେଖାଯାଇଥାଏ।





ଯତୀନ କାର୍ତ୍ତିତ

ରାମପ୍ରସାଦ ଶର୍ମା (ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ-ପ୍ରୟାରେଲୋଳ ଯେତ୍ରି)ଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ
ଉଭୟ ଗାଗାର ତଥା ପିଆନୋ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପରିବାର ହିଁମୀ
ପିଲ୍ଲ ଦୁଇଆ ସହିତ ଜିତ୍ତ ଥିଲା । ହିଁମ ପିଲ୍ଲ ଅଭିନେତ୍ରୀ ସ୍ଵଳ୍ପଶବ୍ଦା ପଣ୍ଡିତ ତଥା
ଜ୍ୟୋତିଶ ପଣ୍ଡିତ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ଥିଲେ । ଦିବସଗତ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ଏଦେଶ ଶ୍ରୀବାସ୍ତ୍ରବ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଭିଶୋଇ । ବିଜୟେତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ
ଏଦେଶ ।

ଜୀତ ବାହାରେ ଜୀବନ : କେବଳ ସଙ୍ଗାତରେ ମୁହଁଁ; ଅଭିନୟନରେ ମଧ୍ୟ ରଖି ରଖୁଥିଲେ ଉଭୟ ଯତାନ-ଲକିତ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ କେବେ ଦି ଅଭିନୟନର ଶ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ତରେ ସାମିଲ ହୋଇ ନଥିଲେ । ତେବେ ସେମାନେ ଅନେକ ପିଲ୍ଲାରେ ତଥ୍ୟ କଳାକାର ଭାବରେ ଅବତାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦେଖାଯାଏ । ସେମିତି ଏକ ପିଲ୍ଲା ହଉଛି ‘ଯୋ ଜିତା ଫ୍ରି ସିକନ୍ଦର’ । ଏଥରେ ଯତାନ ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଗାତ ପାଞ୍ଚଥିବା ବେଳେ ଲକିତ ଗିରାର ବଜାଡ଼ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଷ୍ଟେଜ ଶୋ’ରେ ସେମାନଙ୍କ ପରଫର୍ମାନ୍ତ ସବୁବେଳେ ଉଚ୍ଚକୋଟାର ବୋଲି ସମୀକ୍ଷକମାନେ ମତବ୍ୟକୁ ରହି । ଏତଦ୍ୱୟତାଟ ଯତାନ-ଲକିତ ସବୁବେଳେ ନିରୋଳାରେ ରହିବାକୁ ପଥଦ ରହନ୍ତି । କୃତି କ୍ୟାମେରା ସାମ୍ନା ଆସନ୍ତି । ଏ ବାବଦରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କୃତ ନଥିବା ସେମାନେ ଅନେକଥର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିଲାଗି ସେମାନଙ୍କୁ ବେଶ ଚଳେଭିଜନ ଶୋ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳି ନ ଥାଏ । ସେମାନେ କରଇ ଭାବରେ ଝି-ଚେଲିଭିଜନର ପୁଜିକାଳ ଶୋ ‘ସା ରେ ଗା ମା ପା’ରେ ଯୋଗ ଦେବାଥାର ରେଳେ ଶା ଲାଖମ ଅମ୍ବ ଲକ୍ଷିଶାରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗନାର ଜରିଥାଏ ।

ମୁକ୍ତିକାଳ କ୍ୟାରିଆର : ୧୯୧୧ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ କ୍ୟାରିଆର । ପ୍ରଥମ ପିଲ୍ଲ ଥିଲା ‘ଯାରା ଦିଲଦାରା’ । ଏହାଥିଲା ଏକ ମୁକ୍ତିକାଳ ପିଲ୍ଲ ପିଲ୍ଲ । ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାତ୍ର ଲୋକମାନେ ପସାଦ କରିଥିଲେ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତିକାଳ ଥାଏ ‘ତିନି କୋଠା ପାଣୀ’ । କୋଠା କୋଠାରେ ମୁକ୍ତିକାଳ

ତେବେ ପାଇଁ ଦ୍ୱୀପା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ପତକର ସନ୍ଧାନ କରିବାର ଜୋକାହାରେ ତଥାମଙ୍କୁ
ଟିଲ୍ଲେଗେ 'ଖୁଲ୍ଲାଡ଼ି' ଏବଂ 'ଯୋ ଜିତା ଓସି ସିକନ୍ଦର' ମୁହିଁରୁ । 'ଯୋ ଜିତା ଓସି
ସିକନ୍ଦର' ମୁହିଁର ଗୀତ 'ପେହେଲା ନମ୍ବା' ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ହିନ୍ଦ
ଗୀତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ପଢ଼ିବୁପଛ କୁଳ କୁଳ ହୋତା ହେ, ଡିଏଲ,
ମୋହବତେ ଅନ୍ତି ପିଲ୍ଲ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର ଶାର୍ଷକୁ ନେଇ
ଯାଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ସଫଳତାର ଶିଥି କହୁଥିବା ବେଳେ ଦୁଇଭାଇଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ମନାନ୍ତର ସୁଷ୍ଠି ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରେ ଉଭୟଙ୍କଠାରୁ
ପୃଥିକ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।



ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ତୁମକୁ

-କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ଵର ସାହୁ

ସମୟର ଶରୀରରେ
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶରୀର,
କେବେବେ ତୋମ୍ପଥାଏ
ଜୀବନ ମରଣ।

ବିଶ୍ୱାସରେ ବିଷତରି
ନିଶ୍ୱାସରେ ନିଆଁ ଜାଳେ,
ନ ପୋଡ଼ି ପାଞ୍ଚି ହୁଏ

ନିରୀହ ପରାଶୀ
ପ୍ରେମ ଏଠି ଖଣ୍ଡଗା
ଲୁହେ ଭିଜେ ନିଜପଠା।
ଦୁନିଆରୀ ରଜମଣ୍ଡା,
ସ୍ଵପ୍ନ ସବୁ ପିକାପିକା
ତେବେ, ଏକି ଜୀବନ !!
କହିବ କି,
ଅଭିନୟେ ବଞ୍ଚିବାର କି ଅବା କାରଣ ? ?
-ଚନ୍ଦ୍ରଆପଳା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା-୭୫୨୦୧୨

ତୁଳୀ

-ବିକେଶ ସାହୁ

ତୁଳୀ !
ଯେଉଁଠି ମୋ ବୋଇ
ଜାଲିଦିଏ ତା ତମାମ
ଦୁଃଖ ଆଉ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସବୁକୁ

ଗୋଟିଗୋଟି କରି
ପୋପାତି ଚାଲେ
ଜାଲେଣି କରି
ତା ଜୀବନ ଆଉ ତମାମ ଯୌବନକୁ

ସେ ସବୁ ଜଳିତାଳେ
ଆଉ ବୋଉ
ସେମିତି ଜାଲୁଥାଏ
ତା ଆୟୁଷ ସବୁକୁ
କେତୋଟି ଭୋକିଲା ପେନରେ
ମୁଠାଏ ଭାତ
ଆଉ ମୁଦାଏ ତୋରାଣି ଦେବାକୁ

-ସ୍ନାତକୋତ୍ସବାଦିତ୍ୟାବିଭାଗ
ରେଭେନ୍ଟାବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲୟ, କଟକ

ବ୍ୟକ୍ତିଟୁ

-ବିମଳେନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଜନାୟକ

“ମା, ଗଛେ ଭିକ ମିଳୁା”

“ବାବୁ, ପଇସାଟିଏ ଦିଆ ।”

ରବିବାର ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସେଇ ଚିରାଚରିତ ତାକ ଶଙ୍କରାର। ଛୋଟା
ତିକାରି ପ୍ରତି ରବିବାର ଆସେ ଗ୍ରାଜସାଇକେଲରେ।

ମୋ ସହଧର୍ମିଣୀ ଓ ମୁଁ କେବେ ଚାଉଳ ମୁଠାଏ ତ କେବେ କଥନ୍ତିଏ
ତା’ଆଳରେ ପକେଇ ଦେଉ। ତା’ପରେ

ସେ ତା’ ଗ୍ରାଜସାଇକେଲକୁ ଆଗକୁ ଗଡ଼େଇନିଏ। ଏଇମିତି
ତଥାକଥୁତ ଦାତା ଗ୍ରାହୀତାର ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ଏକ
ମନ୍ଦିରିଆ ସାପୁତ୍ରିକ ଉପାଖ୍ୟାନର ଅନ୍ତ ଘଟେ।

ଆଜି କିନ୍ତୁ ସେ ଏମିତି ସମୟରେ ଆସିଲା ପଢ଼ା ସେତେବେଳେ ବାଥ୍ରୂମରେ
ଆଉ ମୁଁ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ କିନ୍ତୁ ତାଟା

ଲୋତ କରୁଥିଲି।

ରିଙ୍କୁ କହିଲା, ବାବା, ମୁଁ ଶଙ୍କଲାକୁ ଚଙ୍ଗା ଦେଇଦେବି ?

ଦୁଇବର୍ଷର ପୁଅ ରିଙ୍କୁ। କେବେବେ ମା’ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇ କଥନ୍ତିଏ
ତା’ଆଳରେ ପକେଇଦିଏ।

ଦେଇଦେବ ବୋଲି କହୁଛି ଦଦି ।

“ହୁତ ଯା, ତ୍ରୟୋରୁ ଚଙ୍ଗାଟିଏ ନେଇ ଦବୁା”

ମୋ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଁ ମନ ଦେଲି। କିଛିକଣ ବିତ୍ୟାଇଥିଲା ବୋଧହୁଏ। ମୋ
ଏକାଗ୍ରତାରେ ପୁଣି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

“ମା, ବାବୁ ବାବୁ ମା ।”

ସେଇ ଶଙ୍କରାର ତାକ। ଦୋହରେଇ ଚାଲିଥିଲା ।

ରିଙ୍କୁ ଖେଳୁଛି ଖେଳଣା ଗାଡ଼ିଟାକୁ ଧରି ଚଣାଣ ଉପରେ ।

“ରିଙ୍କୁ, ପଇସା ଦେଲୁନି କି ?”

“ହୁଁ, ଦେଲି ପଳା ।”

ତେବେ ପୁଣି ସେ ତାକୁଛି କାହିଁକି ? ଶଙ୍କରା ତାକି ଚାଲିଥିଲା “ବାବୁ...ମା ।”

ମନ ମୋର ଉଭେଜିତ ହେଲାଗଲା । ବିରକ୍ତିରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଚେଯାଇଟାକୁ ଠେଲି
ଦେଇ ଦାଷ୍ଟ ଦୁଆରକୁ ଆସିଲି ।

“କାହିଁକି ଏତେ ଚିକାର କରୁଛ ? ଚିକେ ଶାନ୍ତିରେ କାମ କରେଇ ଦବୁନି ? କିଏ
କୋଉ କାମ କରୁଥିବ,
କ’ଣ କରୁଥିବ, ଖାଲି ଅନେଇ ବସିଥିବେ ତୁ ଆସିଲେ ତେବେ ତିକ ଦେବେ
ବୋଲି ? ” ଚଢା ଗଲାରେ କହିଲି ।

“ନାହିଁ ବାବୁ, ରାଗନ୍ତିନି । ହୁଆବାବୁ ତୁଳୀରେ ମୋତେ ପାଞ୍ଚଶିର ଚଙ୍ଗା ଦେଇ
ଦେଇଛନ୍ତି ।”

“ଏଁ, ମୁଁ ଚମକି ପଡ଼ିଲି । ସକାଳୁ ମାଛ ନେଇ ଆସିବା ବେଳେ ପକେଟରେ
ପାଞ୍ଚଶିର ଚଙ୍ଗାର ନୋଟିଟିଏ

ଓ କିଛି ଖୁରୁରା ପଇସା ଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା ହେତୁ ନୋଟିକୁ ଆଲମିରାରେ ନ
ରଖି ଖୁରୁରା ପଇସା ସହ

ସେଇ ତ୍ରୟୋରରେ ପକେଇ ଦେଇଥିଲି । ରିଙ୍କୁ ସେଇ ନୋଟିକୁ ଦେଇଦେଇଛି ।

ଶଙ୍କରା ନୋଟିକୁ ବାରଣ୍ଡାରେ ରଖି ତା’ ଗ୍ରାଜସାଇକେଲକୁ ଆଗକୁ ଚାଲି
ନେଉଥିଲା ସଶିର ହାତର ଆହୁଲାରେ ।

ଆଉ ନିଶାବରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଆଗରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଧକ୍କା ଖାଲ
ବୁରମାର ହେଲାଯାଉଥିଲା ।

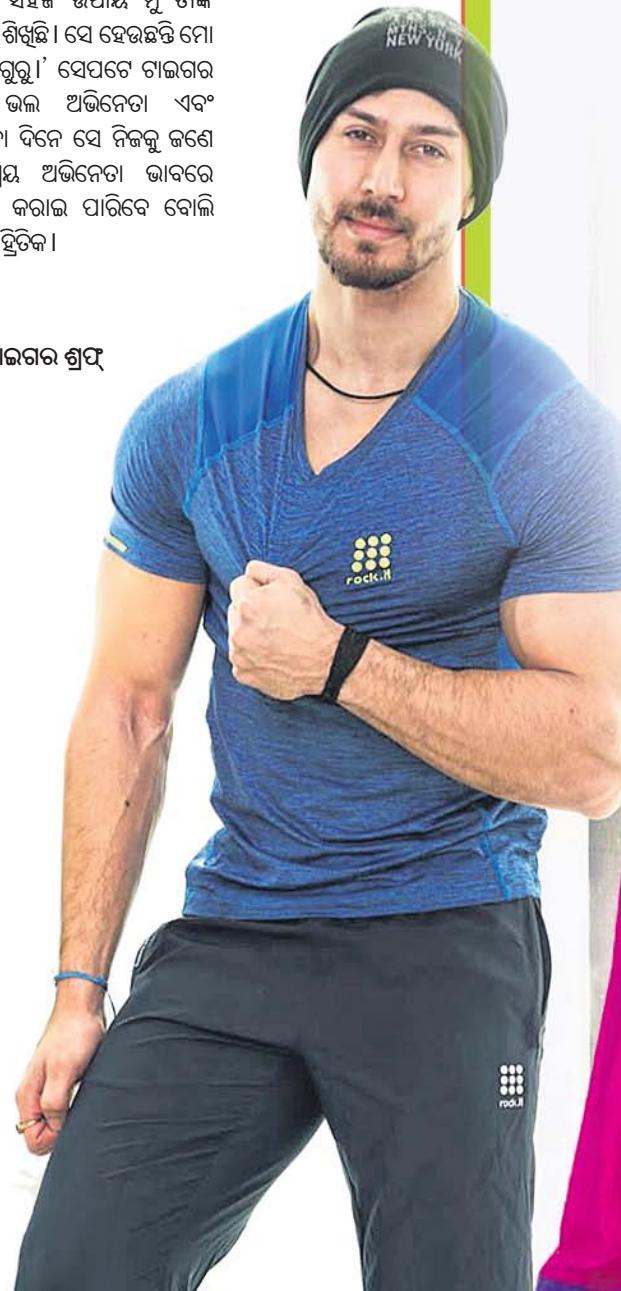
-୭୭/ସିଟେମ୍‌ପଦ୍ମ, ପିତନପଦା,
ବାଲିଆତା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା



ଗୁରୁ ହେବ ଏମିତି

କେବଳ ତ୍ୟାଗ

ନିକଟରେ ଚିଲିଙ୍ଗ ହୋଇଥିବା ଆବୁନଭିତ୍ତିକ ହିମୀ ସିନେମା ‘ଫ୍ରାର’ ଆରମ୍ଭ ବଢ଼ି ଅପିସରେ ରହିଲ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି। ମାତ୍ର ଦିନ କେଇବାରେ ଏହା ୧୦୦କୋଟି କ୍ଲବରେ ସାମିଲ ହୋଇଛି। ତେବେ ଏହି ପିଲ୍ଲାରୁ ବେଶୀ ପାଇଦା ମଳିଛି ଏହାର ଅନ୍ୟତମ ଅଭିନେତା ତଥା ବଳିତୁରତ ଯଜ୍ଞ ସେନବେଶନ ଗାଇଗର ଶ୍ରଫ୍ତ୍ୟୁ। ସେ ଯେଉଁଭଳି ଏକ ଶୂରୁ ଖୋଜୁଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କୁ ମିଳିଯାଇଛି। ହେଲେ ତାଙ୍କର ଏହି ଶୂରୁ କିଏ ଜାଣନ୍ତି। ହ୍ରିତିକ ରୋଶନା। ହ୍ରିତିକ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚଳକିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ପିଲ୍ଲାର ଶୁଟ୍ ସମୟରେ ଗାଇଗର ତାଙ୍କ ସହ ଯେଉଁ ସମୟ କଟାଇଥିଲେ ତାହାକୁ କେବେ ଭୁଲି ପାଇବେ ଏହି ପାତି ହିଁ ହେବି। ୨୦୦ ମେଟି ହେବେ ହିଁଠିଂ



କଣ



ସୁଶାନ୍ତ

ଗୁଡ଼ିକ୍ ନ୍ୟାଇଁ ଦେଇ ବେବୋ

କରୀନା କପୁର ଓରପ ବୋବୋ ଖୁବ ଶାଘ ଗୁଡ ଦ୍ୱୟକ ଦେବାନ୍ତୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ସୂଚନା ଦେବା ପରେ ତାକୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା ଜୋର ଧରିଛି । ହେଲେ ସେହି ଗୁଡ ଦ୍ୱୟକ କ'ଣ ସେ ନେଇ କିଛି କହୁନାହାନ୍ତି ସେ । ଅଥାଲ କଥା ହେଲା କରୀନା ଏବେ ଏକ ନୂଆ ସିନେମାର ନାଯିକା ସାଜିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତାହାର ଶଳଗଲ ରହିଛି ‘ଗୁଡ ଦ୍ୱୟକ’ । ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସେ ଏକ ଚ୍ୟାଲେଙ୍ଗ ଭୂମିକାରେ ଅବତାରିଷ୍ଟ ହେବେ । ହେଲେ ସେହି ଭୂମିକାଟି କିପରି ସେମେଇ ଏବେ କିଛି କହୁନାହାନ୍ତି କରୀନା । ଏ ନେଇ କରାନା କହନ୍ତି ‘ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଗୁଡ ଦ୍ୱୟକ ରହିଛି । ଏଥୁରେ ମୋତେ ମିଳିଥିବା ଭୂମିକା ମୋ ପ୍ରଶଂସକମାନଙ୍କୁ ଚମକାଇ ଦେବ । ହେଲେ ତାହା କ'ଣ ଏବେଠାରୁ କହିବି ନାହିଁ । ସମୟ ଆସିଲେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିପାରିବେ ।’ ଫିଲ୍ମର ପ୍ର୍ୟୋଜନା କରିଛନ୍ତି ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଏବଂ କରନ୍ ଜୋହର । ଏଥୁରେ କରୀନାଙ୍କ ସହ ସ୍କ୍ରିନ ଶେଯାର କରିଛନ୍ତି ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ।



କରୀନ

ସୁଶାନ୍ତର ପ୍ରେସ କାମ୍ପାଣୀ

ସୁଶାନ୍ତ ଥିଲା ରାଜପୁତ୍ର । ହାତୀ ମୁଣ୍ଡରେ ସୁନା କଳସ ଡାଳିଲା ପରି ବର୍ଷ କେଇଟା ଉଚରେ ସେ ବେଶ କେତୋଟି ହିର୍ଭ ସିନ୍ଦେମାରେ ଅଭିନୟ କରିବାରିଲେଣି । ନିକଟରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ନିଜ କ୍ୟାରିଯର ସମ୍ପର୍କରେ କହୁ କହୁ ନିଜ ପ୍ରେମ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ବଖାଣି ବସିଥିଲେ ମୁଶାନ୍ତ । ‘ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ଵାର୍ଗ୍ଭାତ୍-୪ରେ ପଢୁଥୁଲି ସେତେବେଳାରୁ ମୋତେ ପ୍ରେମ ନିଶା ଘାରିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆମ କ୍ଲେଶ ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ବୁଝିତ ପୁରା ଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ମୋର ପାଷା ଲଭୁ । ଯେହେତୁ ମୋତେ ଏକଜାମ କିମ୍ପର କରିବାର ଥିଲା ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମୁଁ କିଛି କହି ପାରି ନ ଥିଲି । ଏହା କେବଳ ମୋ ଭାବନାରେ ହିଁ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୟାଇଥିଲା । ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଶ୍ଵାର୍ଗ୍ଭାତ୍-୯ରେ ପଢୁଥୁଲି ସେତେବେଳେ ପୂଣି ଥରେ ଏକତରପା ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି । ହେଲେ ମୋ ଶୁଦ୍ଧେଷ କ୍ୟାରିଯରରେ ମୁଁ କାହାକୁ ‘ଆଇ ଲଭୁ ଯୁଁ କହି ନ ଥିଲି ।’ ପରେ ଧାରାବହିକ ପରିପ୍ରତି ଶିଥା’ର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଏହାର ପିଂମେଲ ଲିହ ଅଞ୍ଜିତା ଲୋଖାଣ୍ଡଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ହେଲେ ଦାର୍ଘ ଦିନ ପ୍ରେମ ଶେଷରେ ଫୁସୁରି ଯାଇଥିଲା । ଏବେ ସୁଶାନ୍ତ କୁଆଡ଼େ ରିଯା କନ୍ଦରବର୍ଷାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଉବୁଦ୍ଧରୁ ହୋଲି ଶିନ୍ଦେମାଜ ମିଳିଛି ।



ଆଶାରେ ମହିମା

ବାଗତା ମହିମା ଦାସ । ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ଉଚ୍ଚରଣୀ ପ୍ରତିକଳାମରର ନିର୍ମିତ ‘ଗାଲ ଟିକେ ପୁଷ୍ଟ ହେବା’ରୁ ଡାଙ୍କର ଓଳିଉଡ଼ କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ନାର୍ତ୍ତନ ତ୍ୟାବୁରୁ ସେ ସିଧାସଳଖ ଏଣ୍ଟି କରିଥିଲେ ଅଭିନୟ ଜଗତକୁ ପ୍ରୁଥମ ସିନେମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାପର ସରଗିରିଆଙ୍କ ଟିପ୍ପଣୀ କ୍ୟାରିୟରକୁ ଆରମ୍ଭରୁ ବେଶ ଗାଲଲେବ ଦେଇଥିଲା । ଏଥରେ ସେ ଜଣେ ବୁଲୁଷୁଣି ତେଥା ନର୍ତ୍ତନ ଭୂମିକା (ଆନିକା)ରେ ଅଭିନୟ କରି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । ଏବେ ତାଙ୍କ ଅଭିନ୍ନତ ଦୁଇଟି ସିନେମା ‘ତମେ ମୋ ଶଙ୍କା ତମେ ମୋ ସିନ୍ଧୁର’ ଏବଂ ‘ଲଭ ଯୁ ପ୍ରିୟା’ ରିଲିଜ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି । ବିବେକ କୁମାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ‘ଲଭ ଯୁ ପ୍ରିୟା’ରେ ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷିତରେ ଅଛନ୍ତି ଘୋଷମ ହିଁ । ନିଜ ଅଭିନୟ



ମହିଳା



ਪਰਾਣਿਤ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ପ୍ରଥମ ଦରଶାରେ ରୋଗୀଣା ଶିଶୁକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲି

ହୃଦବକ୍ଷ ଶାଲ୍ୟ ବିଶେଷଙ୍ଗ
ଡା. ରମାରମଣ ସତ୍ତାଙ୍ଗୀ ନିଜ ପ୍ରଥମ
ଗୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହୁଟି...



କଳ ଜିଲ୍ଲାର ମଧ୍ୟକଳ୍ପରେ ଆମ ଗାଁ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ବାପା ଶିକ୍ଷାବିର ନାରାୟଣ ତତ୍ତ୍ଵ
ପଦ୍ଧତିଙ୍କୁ ଯେହେତୁ କେନ୍ଦ୍ରରରେ ଚାକିରି କରୁଥିଲେ ତେଣୁ ମୋର ଜନ୍ମ ଓ ପାଠପଢ଼ା
ସେହି କେନ୍ଦ୍ରରରେ ହୋଇଥିଲା । ପିଲାଟିବେଳୁ ଫୁଟବଲ୍ ଖେଳିବାର ନିଶା ଥିଲା । ଏହା ସହ
ଉସକସ ଥ୍ୟୋ, ଜାଭେଲିନ୍ ଥ୍ୟୋ, ଶର୍ଟପୂର ଥ୍ୟୋ ଓ ହାମାର ଥ୍ୟୋ ବି ଖେଳୁଥିଲି । ଦୌଡ଼ରେ
କେନ୍ଦ୍ରର ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରଥମ ହେବା ସହ ‘ଥ୍ୟୋ’ରେ ଓଡ଼ିଶା ଅଳିଖିକରେ ରେକର୍ଡ ବ୍ରେକ
କରିଥିଲି । ତା’ଛତା ଫୁଟବଲ୍ ଖେଳରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ ତ୍ରୁପ୍ତି ଭୁନିଯର, ସନ୍ତୋଷ ତ୍ରୁପ୍ତି
ସନ୍ତୋଷର ତଥା ଜଣିଆନ ଫୁଟବଲ୍ ଆସୋଏଶନ ତରଫରୁ ଫୁଟବଲ୍ ଖେଳିବା ସହ ଜରାନ୍
ବିପକ୍ଷରେ ଏକ ଅଞ୍ଚଳୀୟ ମ୍ୟାର ବି ଖେଳିଥିଲି । ଖେଳ ସହ ପାଠରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଥିଲି ।
କେନ୍ଦ୍ରର ଡି.ଏନ. ହାଲକୁଳୁ ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସ କରିବା ପରେ ଧରଣୀଧର କଲେଜରେ ପ୍ରି-
ପ୍ରଫେଶନାଲ ପଢ଼ିଥିଲି । ତା’ପରେ କଟକ ଏସବିବି ମେଡିକାଲ କଲେଜରୁ ଏମବିବିଏସ
ପାସ କରି ଜେନେରାଲ୍ ସର୍ଜରୀରେ ପିତ୍ତ ଓ ପିତ୍ତିଆଇ ଚଣ୍ଡିଗରରେ ହାର୍ଟସର୍ଜରୀରେ
ଏମସିଏବ କରିଥିଲି । ଏହାପରେ ଏସବିବି ମେଡିକାଲ କଲେଜର କାନ୍ତିଓ ଥୋରାସିକ ସର୍ଜରୀ
ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲି । ପରେ ଆସିଥାଏ ପ୍ରଫେସର,
ହୃଦବକ୍ଷ ଶଳ୍ୟ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ତଥା ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ ହେବା ସହ ଏସବିବି ମେଡିକାଲ୍
କଲେଜର ପ୍ରିମ୍‌ପାଲ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଭୁଲାଇଥିଲି । ସେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଓପରି ହାର୍ଟ୍
ସର୍ଜରୀ ମୁନିର ଆରମ୍ଭ କରିବାରେ ମୋର ଭୁଲିକା ଥିଲା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୁଁ ତା’ର ପ୍ରାଇମ୍
ମୁନ୍ଡର ଥିଲି । ମୁଁ ଯେଉଁ କଗାହାତ ଯୋଡ଼ିଥିଲି ତଥା ବାଇପାସ ସର୍ଜରୀ ଓ ଭାଷ୍ଟୁଲାର ସର୍ଜରୀ
କରିଥିଲି ତାହା କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ନୁହେଁ ସାରା ଭାରତବର୍ଷରେ ଚନ୍ଦଳ ମୁଣ୍ଡ କରିଥିଲା
ଏବଂ ଏହା ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଥାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଏକ ନୂତନ ଦିଗ୍ଦର୍ଶନ ବି ଦେଇଥିଲା । ତେବେ
ଚାକିର ଜୀବନରେ ମୁଁ ଅନେକ ଦରମା ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏମବିବିଏସ ପାସ କରି ହାଉସ
ସର୍ଜରୀ ଥୁବାବେଳେ ପ୍ରଥମ ମାସ ମୋତେ ଯେଉଁ ଦୁଇଶକ୍ଷଣ ଚଙ୍ଗା ଶ୍ଵାଇପେଶ ମିଳିଥିଲା । ତାହା
ମୋତେ ସେତେବେଳେ ନୁହେଁ ଲକ୍ଷ ଚଙ୍ଗା ପରି ଲାଗିଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ସେହି ଚଙ୍ଗାରୁ କିଛି ନେଇ
ମା’କଟକତ୍ତ୍ଵାଙ୍କ ପାଖେ ଭୋଗକରି ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଡି ଦେଇଥିଲି । ତା’ପରେ
ସିଧାୟାଳ ପହଞ୍ଚଥିଲି ସର୍ଜରୀ ଝାର୍ତ୍ତରେ । ଭାବିଥିଲି ଆଗ ଝୁଟି ସାରିବି ଆଉ ତା’ପରେ
ମାର୍କେଟ୍‌ଟ କରି ବସ୍ତ ଧରି କେନ୍ଦ୍ରର ଯିବି । ହେଲେ ଝାର୍ତ୍ତରେ ରାତରୁ ଦେଲାବେଳେ ଦେଖିଲି
ଛୋଟ ପିଲାଟିଚ ଜିରିରେ ହାତ ପୂରା କିଣି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଛି । ପାଖରେ ତା’ର ମା’ବାପା ବସି
ଆଖିରୁ ଲୁହ ଗତାଉଛନ୍ତି । ପାଖକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲି ପିଲାଟି ତା’ କୁନି କୁନି ହାତରେ ଖୁଦଭଜା
ଖାଇଛି । ତା’ ବାପାମା’ଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେମାନେ କୋହଭରା ସ୍ଵରରେ କହିଲେ, ‘ସାର
ବହୁତ ଦିନ ହେଲା ଆସିଲୁଣି, ପୁଅର ଅପାରେସନ ହେବ, ଆଜି ପାଖରେ ପଇସା ନ ଥିଲା
ପାଇଁରୁଚି, ବିସୁର କିଣିବାକୁ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଖୁଦ ଭଜା ଖାଇଛି’ । ଏକଥା ଶୁଣି ମୋ ଦୁଇ
ଆଖି ଲୁହରେ ଛଳଛଳ ହୋଇଗଲା । ପକେଗରୁ କୋଡ଼ିଏ ଚଙ୍ଗା କାହିଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲି,
ଯାଅ ପୁଅ ପାଇଁ ବିସୁର, ପାଉଁରୁଚି ଆଶିଦବ । ଝୁଟି ସାରି ଗଲାବେଳକୁ ଦେଖିଲି, ଝୁଆଟି
ଝୁର ଶୁଣି ହୋଇ ବିସୁର ଖାଇଛି । ତା’ ଲୁହଭରା ଆଖିରେ ମୁଁ ଶୁଣିର ଖେଳ ଦେଖିବାକୁ
ପାଇଥିଲି । ତା’ପରେ ମାର୍କେଟ ଯାଇ ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଧୋତି, ପଞ୍ଜାବି ଓ ବୋର ପାଇଁ ଶାଢ଼ି
କିଣି ଘରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲି । ରାତ୍ରାରେ ଘଟଗାଁ ମା’ ତରିଣାଙ୍କୁ ନାତିଆ ଭୋଗ ବି ଲଗାଇଥିଲି ।
ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ବାପା ବୋଉଳୁ ପଞ୍ଜାବି ଓ ଶାଢ଼ି ଦେଲି । ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ
ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦର ଖଳକ ଦେଖିଥିଲି ତାହା ଭୁଲିହେବ ନାହିଁ । ବୋର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶାଢ଼ିକୁ
ପିନ୍ଧିଦେଲା ଆଉ କହିଲା, ‘ମୋ ପୁଅର ପ୍ରଥମ ଦରମାର ଶାଢ଼ି ଖୁଦ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି’ ।
ସବୁ ଦାମିକା ଶାଢ଼ିକୁ ପଛକରି ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶାଢ଼ିକୁ ବୋର ସ୍ଵେଚ୍ଛରେ ଆଜିନୀ
ଦିବ, ମତେ ଲାଗେ ସେ ମତେ ହେଁ ଆଦରରେ ଆଜିନୀ ଦେଉଛି । ପ୍ରତିଥର ଶାଢ଼ିକୁ ପିନ୍ଧିଲା
ପରେ ବୋର କର୍ତ୍ତର ଦେଇ ପୁଣି ଆଲମାରିରେ ତାକୁ ଯାଇଛି ରଖେ । ଆଜି ବି ପ୍ରଥମ
ଦରମା ପାଇବାର ଆନନ୍ଦ କଥା ମନେପଡ଼ିଲେ ନିକିତର ଗୋଟିଏ ପଟେ ଦିଶୀଯାଏ ସେହି
ଛୋଟ ପିଲାଟିର ଲୁହ ଭିଜା ଆଜି ଆଉ ୩୦ର ବିଲୋକ ହସ ଏବଂ ଆରପଟେ ବୋଉର ସେ
ଶାଢ଼ିକୁ ପିନ୍ଧି ଆନନ୍ଦରେ ଗୋଡ଼ ତଳେ ଲାଗୁ ନ ଥିବାର ବିଲ ଦୂଶ୍ୟ ।

ଲାହୁଆ ଦୁଷ୍ଟକୁ ଡେରଣା ଚାହାଣି, କେବେ ଆସିବ ଗୋ ଦୂଦଳ ରାଣୀ

ପ୍ରଶ୍ନ-ତା' ଲାକୁଆ ହସ ମୋତେ ଘାଇଲା କରିଛି
ଦେହି ସୁମଧୁର ତେରଙ୍ଗା ଚାହାଣିରେ ମୁଁ ପାଗଳ
ହେଲେ ସେ କେବେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବ କହିବେ
କି ସାଥୀ ?

-ଅମିଷ ଦାସ, ଅନୁଗୋଳ

ଉଦ୍‌ବରତ: ଆପଣ ବୋଧିଷ୍ଟୁଙ୍କ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜକ୍ରିୟା
ଅଛନ୍ତି । ଭାବନାରୁ ନିଜକୁ ମୁକୁଳାଇ ବାସ୍ତ୍ରବଚାକୁ
ଆସନ୍ତୁ । ‘ଲାକୁଆ ହସକୁ ତେରନ୍ତା ଚାହାଣି,
କେବେ ଆସିବ ମୋ ହୃଦୟ ରାଣୀ’-ନିଜ ମନର
ମାନସାକୁ ନେଇ ଯଦି ଏମିତି ଖାଲି ଭାବିବେ
ତେବେ ପ୍ରେମ ଲନ୍ତିଶ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବେ ତ ?
ତେଣୁ ବାସ୍ତ୍ରରେ ଯଦି କୌଣସି ସୁଧରାର ଲାକୁଆ
ହସ ଆଉ ତେରନ୍ତା ଚାହାଣି ଆପଣଙ୍କ ପାଇଲା
କଳା, ତେବେ ତେରି ନ କରି ତାକୁ ମନ କଥା
ଖୋଲି କହି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ସେପରାହୁ ଗ୍ରାନ୍ଟ ସିରାନାଳ
ମିଳିଗଲା ବାସ୍ତବ, ତା’ପରେ କେବଳ ପ୍ରେମର
ରଙ୍ଗିନ ଦୁଇଆରେ ଉଠି ଛୁଲିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ— ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ମଧ୍ୟ ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋତେ
ଦିଶାସ କରୁନ୍ତି । କ'ଣ କରିବି ?

-ରତ୍ନ ନାୟକ, ସୋନପୁର

ଉତ୍ତର: ଯଦି ପ୍ରେମରେ ଅବଶ୍ୟାସ ଭାଇତ୍ସ ଥରେ ଏଣ୍ଠି
କରେ ତେବେ ତାହା ସ୍ଵାଦହାନ ହୋଇଯାଏ । ଯଦି
ସବୁ ପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା ସବେ ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କୁ
ତାହାର ଦିଶ୍ୟାସ ପରିସରକୁ ନେଉନି ତେବେ
ସେହଳି ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ଆଗେଇବା ଅର୍ଥ
ମରାରିକା ପଛରେ ଧାଇଁବା । ତେଣୁ ବିଳମ୍ବ
ନ କରି ଏହଳି ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ
ଶାଶିଦେଲେ ଶତି କ'ଣ ?

ପ୍ରଶ୍ନ-ଥରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ସାହିତ୍ୟରେ
ଦେଖା ହେଲା । କେଇ ପଦ
କଥାରେ ସେ ମୋ ପ୍ରେମରେ
ପଡ଼ିଗଲା । ‘ଆଜି ଲଭ ଯୁ’
ମଧ୍ୟ କହିଲା । ହେଲେ
ଏବେ ତା’ ହାବଭାବ
ମୋତେ କେମିତି କେମିତି
ଲାଗୁଛି । ତାକୁ ନେଇ
ନୁଆ ଦୁନ୍ତିଆର ସ୍ଵପ୍ନ
ଦେଖୁବା ଠିକ୍ ହେବ
ତ ?

-ସନ୍ତୋଷ କୁମାର,

ପରାଦୀପ,
 ଜଗତସ୍ଥିତ୍ସ୍ଵର
ଉତ୍ତର: ଏହି ପ୍ରେମର
 ବାକ୍ଷା କାହିଁକି
 କେମିତି କେମିତି
 ବାସୁଧୀ । ଦିନ ଥୁଲା,
 ସେ ଆପଣଙ୍କ ସହ
 ଭାବ ଯୋଡ଼ିଥିଲା ।
 ଏବେ ବୋଧକୁଣ୍ଡ
 ପାଣିପାଗ ବଦଳି



ଦାମୀ ଛତା



ବର୍ଷାର ସାଥୀ ଛତା ତେବେ କିଛି ଛତା ଅଛି, ଯାହା ବର୍ଷାରୁ
ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହ ଖୁବସର ପ୍ରତୀକ ସାଜିଥାଏ ।
କାରଣ ସେସବୁର ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଆକାଶବୁଝାଅଁ । ସେମିତି କିଛି
ଦାମୀ ଛତା ସମ୍ପର୍କରେ...

ଡ୍ରାରେଷ୍ଟ ରହିଛି, ଯାହାକି ରୂପାରେ ତିଆରି
ଉଚ୍ଚ ଛତାର ମୂଲ୍ୟ ୧୭୩୦ ଡଳାର ।

ସିର୍ମ ଓେରଲେଲ୍ ବ୍ରିଗ୍ ଚେରି ରିଆଲ୍ ସିଙ୍କ

ଛତା— ଏହି ଛତାର କପଡ଼ା ବି ପିଯୋର ସିଙ୍କରେ ତିଆରି ।
ପ୍ରେମଟି ଉଚନାମର ଷ୍ଟିଲରେ ନିର୍ମିତ । ଏହାର ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲରେ
ଷ୍ଟିଲ୍ ସିଲଭରର ରୟାଲ୍ ଡ୍ରାରେଷ୍ଟ କଲାର ହଲମାର୍କ ରହିଛି ।
ପ୍ରିସ୍ଟ ଅଫ୍ ଡ୍ରେଲଙ୍ ଟିଚ୍ ରହିଛି । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୧୫୦୦
ଡଳାର ।

ବରବରୀ ମୁବକ ଅଷ୍ଟିର ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଛତା— ଗାଡ଼ ନୀଳ
ରଙ୍ଗର ଏହି ଛତାର କପଡ଼ା କଟନ ଓ ପଲିଷ୍ଟର ମିଶ୍ରିତ ଅଟେ ।
ଆଉ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲରେ ଅଷ୍ଟିର ବି ଓପକ୍ଷାର ଚମତାର ଆବରଣ
ରହିଛି । ଏହି ଛତାର ଷ୍ଟିଚ୍ ବି ଖାସ ଅଟେ । ପୁସ୍ତ ବଚନ ଓ ପ୍ରେସ୍
ଷ୍ଟୁଡ ଚ୍ୟାବ ଲୋଜରରେ ବି ଓପକ୍ଷା ଚମତାର ଆବରଣ
କବାଯାଇଛି । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୮୫୦ ଡଳାର ।

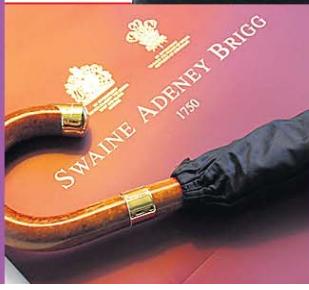
ମାରିଓ ଟାଲାରିକୋ ହର୍ନ୍ ଇଗଲ୍

ଛତା— ଇଗଲିର ନାପଲୁରେ ନିର୍ମିତ
ଉଚ୍ଚ ଛତାର ବେଶ୍ ଛାଣାର ମୁଣ୍ଡ
ଭଳି ହୋଇଥାଏ । ଏହା ପଲିସ୍ଟର
ବୋନରେ ନିର୍ମିତ । ଏହାର
ମୂଲ୍ୟ ୨୫୦ ଡଳାର ।

ଆଲେକଜାଣ୍ଟର ମାରକୁଳନ ସ୍କଲ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ
ଛତା— ଏହି ବ୍ରାଣ୍ଡର ଛତା ସାରା ପୃଥ୍ବୀରେ ପରିଚିତ ।
ଏହା ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ହେବା ସହ ଭଲ ଲ୍ୟାନ୍କିଟର ଅଟେ । କଲା
ଓ ବାଜାରଣୀ ରଙ୍ଗରେ ଆସୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ଛତାର ବେଶ୍ବରେ
ଖୁବୁରି ଚାହୁଁ ଥାଏ । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୫୭୫ ଡଳାର ।

ସ୍ଵରଭୋଷ୍ଟି କ୍ରିଷ୍ଟାଲ ଖଜିତ ପଦ୍ମାତି ଇଗଲୀୟ

ଛତା— ଇଗଲିର ଏର୍ନେଷ୍ଟା ପଦ୍ମାତି ହେଉଛନ୍ତି ଏହି
ଦାମୀ ବ୍ରାଣ୍ଡ ଛତା କପଡ଼ାର ପ୍ରତ୍ୟାମା । ଏଠାରେ
ସବୁଠାରୁ ଫାଇନ୍ ଇଗଲୀୟ ପ୍ର୍ୟାଟିକ, କାଠ ଓ ପିତରରେ
ସୁନ୍ଦର ହାତ ତିଆରି ଛତା କବାଯାଏ । ତେବେ ଏହି ଛତା,
ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ୩୭୦ ଡଳାର । ଏଥୁରେ ଉଚନାମର
ଇଗଲୀୟ କପଡ଼ା ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ତା'ସହ କପଡ଼ା
ଓ ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲକୁ ସ୍ଵରଭୋଷ୍ଟି କ୍ରିଷ୍ଟାଲରେ ସଜାଯାଇଛି ।
ଯଦ୍ବାରା ଛତାଟିଲାଗେ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ।



ଆଜିତା

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମହେଳ ମିରରରେ ବେଖୁବାକୁ ଚାହୁଁଥୁଲେ
 ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରସୁଲଗଡ଼
 ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
 ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧୧
 ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ- କୁମାର ଶରତ (ଧରିତ୍ରୀ)

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶି
 ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
 ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ।
 ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
 ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

ହାତ୍

ହାତ୍

ବାହାଘର

ରାଜେଶ ପିଶ୍ଚକୁ- ମୁଁ ଆଉ ମୋ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ
 ବାହା ହେଉଛୁ।
 ପିଶ୍ଚ- କଣ୍ଠାରୁଲେସବୁ। କେବେ ହେଉଛି।
 ରାଜେଶ- ମୋର ଅନ୍ତେବର ୨୮ ଓ ମୋ
 ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡର ନଭେମ୍ବର ୨୭।

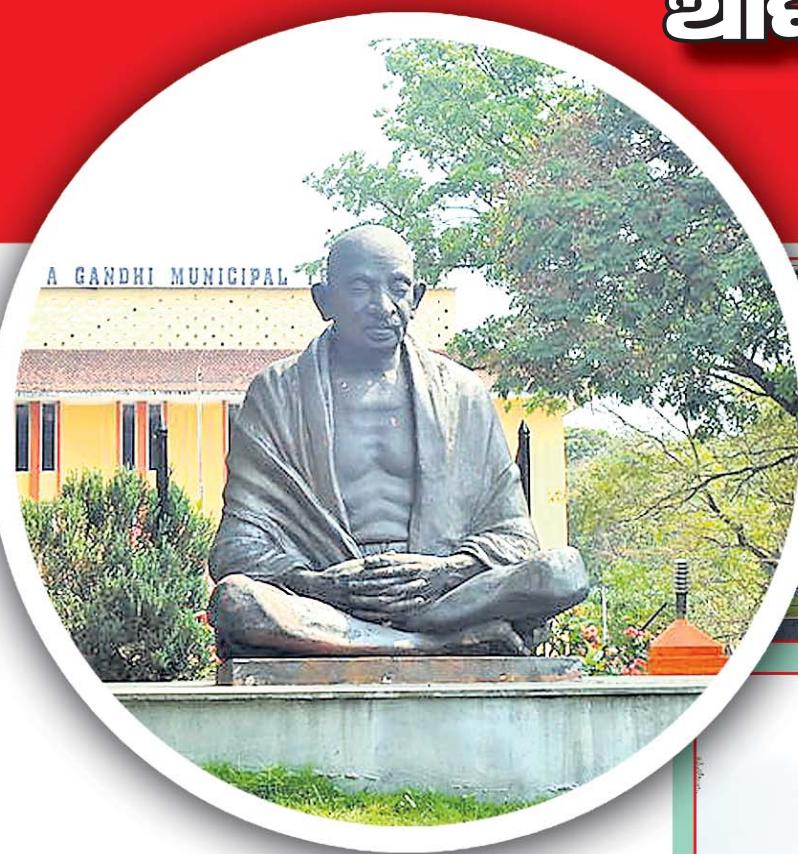
ଓଜନ ଜଣେଇବି

ମହିଳା ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ- ଆଜ୍ଞା, ମୁଁ ମୋ ଓଜନ କେମିତି
 କମେଇବି?
 ଡାକ୍ତର- ନିଜ ବେକରୁ ବାମ ଡାହାଶ ବୁଲାଇ।
 ମହିଳା- କେତେବେଳେ ?
 ଡାକ୍ତର- ଯେତେବେଳେ କେହି ଖାଇବାକୁ
 ପଚାରିବେ।

ଗୁପ୍ତବୁପ୍ତ

ସ୍ଥାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ଗୋଟିଏ ମୋଟରେ ଗୁପ୍ତବୁପ୍ତ
 ଖାଉଥିଲେ। ସ୍ଥାମୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚାହିଁ ଥାଆନ୍ତି। ଏହା
 ଦେଖୁ ସ୍ତ୍ରୀ ରୋମାଣ୍ଡିକ ହେଲ- ହେଇଟି, କ'ଣ
 ଏମିତି ଚାହିଁ ରହିଛ ?
 ସ୍ଥାମୀ- ଚିକେ ଧାରେ ଖାଅ। ଏଯାଏଁ ମୋ
 ଭାଗରେ କିଛି ପଡ଼ିନି।

ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୟଳୀ ଅଲୁଡା



କେ'ରଳର କୋଟିଶ୍ଵିତ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୟଳୀ ହେଉଛି ଅଲୁଡା। ଶ୍ଵାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପେରିଯାର ନାମକ ନଦୀଠାରୁ ଏହା ପ୍ରାୟ ୧୫ କି.ମି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ। ତା'ଙ୍ଗା ଅଲୁଡାକୁ କେରଳର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବାଣିଜ୍ୟକ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ମଧ୍ୟ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥାଏ। ସେହିପରି ଏଠାରେ ଅନେକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଦର୍ଶଣୀୟ ଶ୍ଵାନୀୟ ପାରିଷଦ ପାଇଁ ପ୍ରମାନ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଏଠାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ସୁଅ ଛୁଟୁଛି।

କେବେ ଯିବେ

ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ବୁଲି ଯିବାର ସୁବିଧା ଥିଲେ ହେଁ ଶ୍ଵାନୀୟ ପାଣିପାଗ ସୂଚନା କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଅଲୁଡା ଯିବା ପାଇଁ ସେଫ୍ଟେମ୍ବର ମାର୍ଚ ହେଉଛି ସବୁ ଭଲ ସମୟ। କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଏଠାକାର ପାଣିପାଗ ବୁଲାବୁଲି କରିବା ପାଇଁ ବେଶ ଅବସ୍ତାକୁ ରହିଥାଏ।

କେମିତି ଯିବେ

ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସତ୍ତକପଥ, ରେଳପଥ ତଥା ଆକାଶପଥର ବେଶ ଭଲ ସୁବିଧା ରହିଛି। କୋଟିନ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବିମାନବନ୍ଦର ହେଉଛି ଏଠାକାର ନିକଟତମ ବିମାନବନ୍ଦର, ଯାହା ଅଲୁଡାଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୫ କି.ମି. ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ। ସେହିପରି ଅଲୁଡା ରେଳଶୈଶନ ହେଉଛି ଶ୍ଵାନୀୟ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ରେଳଶୈଶନ। ତା'ଙ୍ଗା ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ଵାନରୁ

ଏଠାକୁ ବୁରିଷ୍ଟ ବସ୍ତି ବି ଯା'ଆସ କରିଥାଏ। ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ଯେଉଁଥିରେ ସୁବିଧା ସେଥିରେ ଯାଇ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚ ପାରିବେ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଅଲୁଡାରେ ମୁଖ୍ୟ ଶିବଗାତ୍ର ଉଷ୍ଣବର୍ଷ ଖୁବ୍ ଧୂମଧାମରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ। କାରଣ ଏଠାରେ ରହିଛି ଅଲୁଡା ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ନାମରେ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଶୈବପାଠୀ। ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ ପୂଜା ପାଉଥିବା ଶିବିଳିଙ୍ଗ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଵଯମ୍ଭୁ ଓ ଖୁବ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ। ଅଲୁଡା ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ବ୍ୟତାତ ଏଠାକାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଚିରକାତ୍ମା ମନ୍ଦିର, ଥୁରୁଭାଲୁର ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର, କଞ୍ଚାଲୁର ଶ୍ରୀ ନରସିଂହା ସ୍ଵାମୀ ମନ୍ଦିର, ଦେଶୋମ ଶ୍ରୀ ପଲିସ୍ତାନାଭୁ ଭଗବତୀ ମନ୍ଦିର, ଦେଶୋମ ଶ୍ରୀ ଧତ୍ତା ଅଞ୍ଜନେୟ ମନ୍ଦିର, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମନ୍ଦିର, ଉଲିଯାନ୍ଦୁ ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର, ପୋଙ୍କରିବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମନ୍ଦିର, ଥେଭାରକାତ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ମହାବିଷ୍ଣୁ ମନ୍ଦିର, ଥୁରୁଭିରନ୍ତିଲମ ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ଇତ୍ୟାଦି ଧରମଶ୍ଳଳା ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ। ଏଥରୁ ବ୍ୟତାତ ମୁନିସିପାଲ ପାର୍କ, ଅନ୍ତେତ ଆଶ୍ରମ, ମାର୍ଗ ଭାର୍ତ୍ତା ପାଯାପ୍ଲିଲ ପାଲାକାପ୍ଲିଲ ମୁୟକିମମ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଛି ଏଠାକାର ଅନ୍ୟତମ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୟଳୀ। ସେହିପରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଗାହେଲେ ଏଠାରେ ଥିବା ଚର୍କ ଓ ମସଜିଦକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ।

ପେରିଯାର ନଦୀର ଆକର୍ଷଣ

ଶ୍ଵାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ପେରିଯାର ନଦୀର ଆକର୍ଷଣ ହେଁ କିଛି ନିଆରା। ଯେଉଁଥାକୁ ଅନେକ ମାଳାଯାଳମ୍ ବଳିତ୍ତରେ ଏହି ପେରିଯାର ନଦୀର ସାମାନ୍ୟ ଫେଲକ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ଶାନ୍ତ, ସିଂହ ଏଠାକାର ବାତାବରଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଏହି ନଦୀ ନିକଟରୁ ଆସି ସମୟ ବିତାଇବାକୁ ଛାଇ କରିଥାନ୍ତି।



ଲୁଣ୍ଡକୋର୍ମା

କଟାଇଲା

ଭିଳେଗୋ ବା ଲୁଣ୍ଡକୋର୍ମା, ଏକ ଏଭଳି ଚର୍ମରେର ଯେଉଁଥିରେ ଚର୍ମର କିଛି ଭାଗର ପିଗମେଣ୍ଟ ବା ବର୍ଣ୍ଣ କୋଷିକା ମୃତ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ଧଳା ଧଳା ତିଥି ହୋଇଯାଏ । ଏଭଳି ହେବାର କାରଣ ଏପର୍ୟୁକ୍ତ ଜଣାପଢ଼ି ନାହିଁ । ହେଲେ ଏଥିରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମାଜ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥାଏ । ବ୍ରାଜିଲର ୨୪ ବର୍ଷାୟ ଜୋଆଓ ସ୍କାଙ୍ଗନେଲି ମଧ୍ୟ ଏହି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ । ସେ ଚାକିରି ଅବସର ନେବା ପରେ କିନ୍ତୁ ହବି ଆପଣେଇ ସମୟ ଅଭିବହିତ କରିବାକୁ ଚାହେଲେ । ଆଉ ସେ ଉଲ୍ ଓ କୁସ୍ତରେ ବୁଣ୍ଡାବୁଣ୍ଡି ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଯଦିଓ ପ୍ରଥମେ ଏହା କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲା, ପରେ ସେ ଏହାର ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ଆଉ କୁସ୍ତବୁଣ୍ଡା କରେଇ ତିଆରି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପ୍ରଥମ କଣ୍ଠେଇଟି ସେ ନିଜ ନାବୁଣ୍ଡାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଆଉ ତାକୁ ଖାସ କରିବା ପାଇଁ କଣ୍ଠେଇକୁ ନିଜ ଭକ୍ତି ଲୁଣ୍ଡକୋର୍ମାରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଲୁକ୍ ଦେଲେ । ଯେଉଁଥିରେ ଧଳା ପ୍ଯାର ଥିଲା । ଏହାପରେ ସେ ଏଭଳି ଅନେକ କଣ୍ଠେଇ ତିଆରି କଲେ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଏହି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ପିଲାମାନେ ଏଭଳି କଣ୍ଠେଇ ଦେଖୁ ଖୁସି ହେବେ ଓ ନିଜ ମୁହଁକୁ ନେଇ ମନ ଦୁଃଖ କରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତାଙ୍କର ଏହି କଣ୍ଠେଇର ଅନଳାଜନରେ ବହୁତ ଡିମାଣ୍ଡ ଅଛି । ଜୋଆଓ ଏବେ କେବଳ ଲୁଣ୍ଡକୋର୍ମା କଣ୍ଠେଇ ତିଆରି କରୁ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ହିଲଚେଯାରରେ ବସିଥିବା କଣ୍ଠେଇ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଶାରାରିକ ଅକ୍ଷମ ଥିବା କଣ୍ଠେଇ ବି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ।



କାର୍ତ୍ତୁଳି କନ୍ଟର

ମତେ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରେ
ସେ ଚଷମା କାଇଁ ପିନ୍ଧୁର ?



ତାକତର ବାବୁ କହିବିଛି
ମୁଣ୍ଡ ବିନ୍ଧିଲା ମାତ୍ରେ
ଏ ଚଷମା ପିନ୍ଧିବ



ପେଣାଳିଟି ସରତ

‘ମୋ ପେଙ୍କାଳି ବଜେଇ
ଦେଖୁଥିବା ଦର୍ଶକ ଖୁବଶାସ୍ତ୍ର
ମନେ ପକେଇ ପାରିବେ ସରିତା
ଚରିତ୍ରିତିକୁ। ମିତାର ଭାଉଛି। ମିତାର
ବଡ଼ଭାଇ ଚିନ୍ହିତ ଜଗଦେବର ସ୍ତ୍ରୀ।
ଚିନ୍ହିତ, ମିତା ତଥା ରାଜାସାହେବଙ୍କ
ଭୂମିକାକୁ ବାଦଦେଲେ ଆର ଯେଉଁ
ଚରିତ୍ରିତିକୁ ଏହି ନାଟକରେ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦିଆଯାଏ ତାହା ହେଉଛି ସରିତା
ଚରିତ୍ରୀ। ଉତ୍ତରଣୀ ସ୍ନେହରେ ଅନ୍ତ
ହେଲ ବୁଲୁଥୁବା ଗୋଟେ ଭାଇର
ସ୍ତ୍ରୀ ହେବା କିଛି କମକଥା ନ ଥିଲା।
ଆର ସେହି ଚରିତ୍ରିତିକୁ ବେଶ
ସଫଳତାର ସହିତ ବୁଲାଇଥିଲେ

ଓଡ଼ିଆ ଯାତ୍ରାଜଗତର ଆଗଧାତ୍ରି ଅଭିନେତ୍ରୀ ବାସନ୍ତା
ବାରେକ। ଜଗରିଥିବା ପଞ୍ଚପଲୀରେ ଜନ୍ମଗୁହର କରିଥିବା
ବାସନ୍ତୀ ୧୯୯୭ ମସିହାରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ‘ଶିବାନୀ
ଗଣନାଟ୍ୟ’ରେ। ସେ ଯାତ୍ରାକୁ ଆସନ୍ତୁ ବୋଲି ବାପା ଗାଁ ନ
ଥିଲେ। ତେବେ ମା’ ତାଙ୍କୁ ମନାକିପାରି ନ ଥିଲେ ଯାତ୍ରାକୁ
ଆସିବା ପାଇଁ। ଯାତ୍ରା ପ୍ରତି ପିଲାଟି ବେଳରୁ ରୁଚି ଥିଲା। ସୁଲ
ଭ୍ରାମାରେ ଅଭିନୟ କରି ପ୍ରଶଂସା ଗୋଟେଇଥିଲେ। ତେଣୁ
ଚିନ୍ମିତିଥିଲେ ଯାତ୍ରାକୁ। ତ୍ୟାବୁର ଭାବରେ ଯୋଗଦେଲେ। ସେ
ଯାତ୍ରାକୁ ପଲେଜିଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିବା ପରେ ବାପା ତାଙ୍କ ମା’ଙ୍କୁ
କହିଥିଲେ, ‘ତୁତାକୁଯାତ୍ରାକୁ ପଠେଇଛୁ। ତୁଯାକୁ ତାକୁନେଇଥା।’
ହେଲେ ଯାତ୍ରାପାର୍ଟର ମାଲିକ ତାଙ୍କୁ ବୁଝେଇବାରୁ ବାସନ୍ତୀ
ଯାତ୍ରାରେ ରହିଲେ। ତ୍ୟାବୁର ଭାବରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ ସିନା,
ମାତ୍ର ସୌଭାଗ୍ୟକୁ ଜଣେ ଲେଖି କଲାକାର ପାର୍ଟି ଛାଡ଼ିଦେଲେ।
ଉଚ୍ଚତା ସାଇକ୍ଲକୁ ଅଭିନେତ୍ରୀ ହେବାର ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା
ବାସନ୍ତାଙ୍କର। ତେଣୁ ସେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଭାବରେ ମଞ୍ଚକୁ ଆସିଲେ।
ଇତିମଧ୍ୟରେ ସେ ଯାତ୍ରାର ବସୁ ପଥ ଅନ୍ତିମ୍ବ କରି ସାରିଲେଣି।
‘କୁଳସା’, ‘ଧଉଳି’, ‘କଳିଙ୍ଗ’, ‘ତ୍ରିରଜା’, ‘ପାର୍ବତୀ’, ‘ତ୍ରିନାଥ’
ଆଦି ନାଟ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ସଫଳତାର ସହିତ ଅଭିନୟ କରି ଏବେ



ବାସନ୍ତା

ଆସି ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯାତ୍ରା ‘ମାୟାନଗରା’ରେ। ସେ
ଅଭିନୟ କରିଥିବା ନାଟକମୁଦ୍ରିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି
'ବାଜେ ଡୈଅକୁ ବାହା ହେବିନି', 'ମୋ ପେଙ୍କାଳି
ବଜେଇ ଦେ', 'କନିଆଁ ଯାଉଛି କାଞ୍ଚନପୁର',
'ନିଜେ ପୋଛିଦେଲି ନିଜ ସିଦ୍ଧି', 'ଦେଖାହବ
ଆର ଜନମରେ', 'ଓଡ଼ଶି ଖୋଲିବୁ ଧୀରେ
ଧୀରେ', 'ବାଓ ବାଓରେ ଆମେରିକା', 'ରାତିର
ରାଣୀ' ଏବେ ଆସୁଛି ଅନେକ। ଚିତ୍ରବର୍ଷ ଯାତ୍ରା
'ମାୟାନଗରା'ରେ ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା
ନାଟକମୁଦ୍ରିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି 'ନିଜ ନିଜର
ରାମାଯଣ', 'କଥାଦିଅ ମୋତେ କରିବନି ପର',
'ଦେଲେ ଧରା କଥା ସରେ'। 'ମୋ ପେଙ୍କାଳି
ବଜେଇ ଦେ' ନାଟକରେ ରାଜା ବିକ୍ରମ କେଶରା
ଜଗଦେବ ଓରପ ରାଜା ସାହେବ ଭୂମିକାରେ
ଅଭିନୟ କରୁଥିଲେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା ବୈକୁଣ୍ଠ
ବାରେକ। ତାଙ୍କୁ ହେଁ ଜୀବନସାଥୀ ଭାବରେ ଚନ୍ଦନ
କରିଥିଲେ ବାସନ୍ତା। ଏବେ ଏହି ଯୋଡ଼ି ବୈକୁଣ୍ଠ-
ବାସନ୍ତା ଭାବରେ ପରିଚିତ।



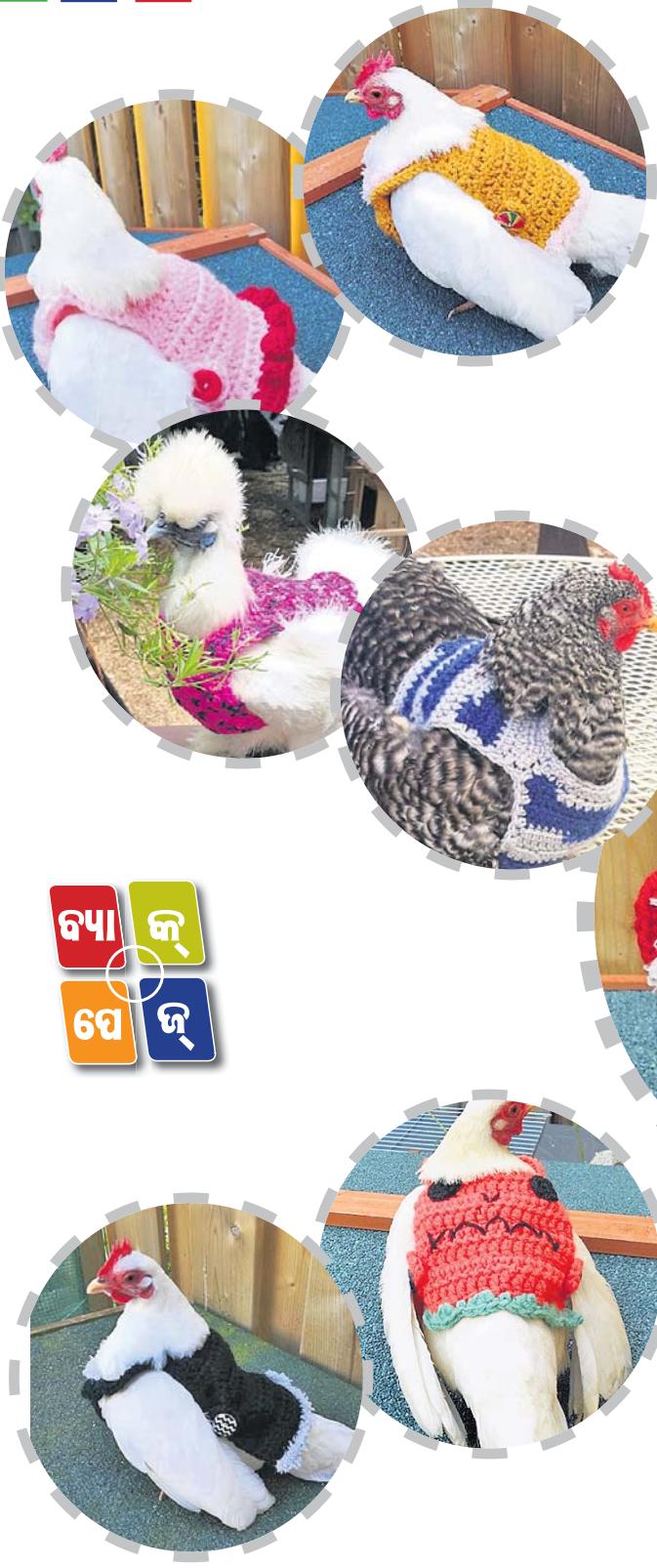
ଦାକ୍ଷ
ପାଦାଳକୁଣ୍ଡ
ଖାସକାଳା

ଦିନେ ଯାତ୍ରା ଦେଖୁନ ଥିଲେ, ଏବେ ଯାତ୍ରା କଳାକାର

ଓଡ଼ିଆ ଯାତ୍ରା ଜଗତର ଜଣେ ଆଗଧାତ୍ରି ଯୁବ
କଳାକାର ହେଉଛନ୍ତି ଅରୁଣ କୁମାର ଲେଙ୍କା।
ଲୋକପ୍ରିୟ ନାଟକ 'ଗୁପ୍ତ ସମ୍ପର୍କ'ରେ ଜନଜାତି
ଚରିତ୍ରର ଅଭିନୟ କରି ସେ ଲୋକଲୋଚନକୁ
ଆସିଥିଲେ। ନାଟକର ବଡ଼ଭାଇ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ
କରି ଦେଶପ୍ରଶଂସା ସାହିତ୍ୟରେ ଅରୁଣ। ତେଣାକାଳ
ଜିଲ୍ଲାର ସରଦେଶପୁର ଗୀରେ ଜୟକୁଣ୍ଠ ଲେଙ୍କା ଏବେ
ଅମ୍ବଲ୍ୟ ଲେଙ୍କାଙ୍କ କୋଳେ ରେ ଜନ୍ମଗୁହର କରିଥିବା
ଅରୁଣ ୧୯୯୭ ମସିହାରେ ଆସିଲେ ଯାତ୍ରାକୁ। ତେବେ
ଯାତ୍ରାକୁ ଆସିବା ନେଇ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଯୋଜନା ନ
ଥିଲା। ଏପରି କି ନା ସେ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ନା ଯାତ୍ରା
ଦେଖୁଥିଲେ। ଓଳଟି ଯେତେବେଳେ ସାଙ୍ଗମାନେ
କହୁଥିଲେ ଯାତ୍ରାକୁ ଯିବା ସେତେବେଳେ ସେ ହସି ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦେଉଥିଲେ। କହୁଥିଲେ ରାତିରେ ନ ଶୋଇ କିଏ
ଯିବ ଯାତ୍ରା ଦେଖୁବାକୁ। ମାତ୍ର ଭାଗ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଯାତ୍ରାକୁ
ଆସିବା ପାଇଁ ହେଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲା। ସେଥିଲାଗି
ଗୋଟେ ଖୁଲ୍କରେ ଅରୁଣ ଆସି ଯୋଗଦେଲେ ଭାରତ
ଗଣନାୟରେ। ତେବେ ଯାତ୍ରାକୁ ଆସିବା ପରେ
ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାଙ୍କର ଅସଲ ସଂଘର୍ଷ। ପାର୍ଟ ତ
ମିଲିଲା ନାହିଁ; ସେ ପାର୍ଟର ପେଟି, ଚେଯାର ବୋହି
ନିଜର ଗୁରୁତ୍ୱର ମେଷେଟିଲେ। କବଦିବା କରିବ
ଗୁଣ୍ଠା ହେଲ ନ ହେଲେ କନ୍ଦଶ୍ଵରବଳ ହେଲ ମଞ୍ଚକୁ
ଯିବାର ମୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା। ସେଥିରେ ପୁଣି ନା ଥିଲା
ତାଏଲଗ ନା ଥିଲା ଆକ୍ରି। କେବଳ ପୋଷାକ ପିଛି
ମଞ୍ଚକୁ ଯିବା ଆଉ ଆସିବା। ଏମିତିରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ
ବିତିଲା। ସେ ଭାରତ ଗଣନାୟ ଛାଡ଼ି ଜଗନ୍ନାଥାରେ
ଯୋଗଦେଲେ। ଏଇ ଭାରତ ଗଣନାୟରେ ଯୋଗଦେଲେ।
ଅରୁଣରେ ନାଟକ ମାଣିକ, ମହାପାତ୍ର ଘର
ବଡ଼ବୋହୁ, ଅଗଣ୍ଧ ପଦର ଭାରତ ବନ ଆଦି
ନାଟକରେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଲ ମିଲିଲା। ଭଲ ଚେହେରା
ସାଇକ୍ଲ ମୁଣ୍ଡରେ ମେଞ୍ଚେ ରୁଚି
ରହୁଥିଲେ। ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ନେଗେଟିଭ
ଭୂମିକା ପାଇଁ ବଜାଗଲା। ଆଉ ତାହା
ବି ତାଙ୍କର ପଦର ଥିଲା। ଜିମିଧରେ ସେ
ଯାତ୍ରାରେ ୨୨ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ କରି ସାରିଲେଣି।
ଦୁର୍ଗାଶ୍ରୀ, ତାରପୂର ଅପେରା, ଉତ୍ତରାଯଣୀ
ଅପେରା ସାତଶଙ୍କ, ଶିବମ ଗଣନାୟ, ଅପେରା
ମା’ ତାରିଣୀ, ଚିନ୍ମୟୀ ଗଣନାୟ, ବାଶେଶ୍ଵରୀ

ଆଦି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଅଭିନୟ କରି ଏବେ
ତିନିବର୍ଷ ଧରି ଯାତ୍ରାଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱଦରବାରରେ
ନିଜର ଅଭିନୟ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି। ସେ
ଅଭିନୟ କରିଥିବା ନାଟକମୁଦ୍ରିକ ମଧ୍ୟରେ
ରହିଛି ଓସମପି ଛକରେ ଝିଅଟି କିଏ, ନାଟକ
ମୁଲଚର ମେପାଳ ଝିଆ, ଗୋଲାପି ଦିଦି,
କହିବାକୁ ମୋତେ ଲାଜ ଲାଗୁଛି, ଚନ୍ଦ୍ରମଣି
ତୁ ମରିଯା, ମିଛ କହିବାକୁ କିଅଁ ଉତ୍ତରି,
ଦୁନିଆ କହିବ କିଏ ମୋ ସ୍ବାମୀ, ଗୁପ୍ତ
ସମ୍ପର୍କ, ଆକାଶ କିଅଁ ଚିଲିକା ମାଛ,
ତମ କଥା ଭାରି ମନେପଦ୍ମି ଏବେ ଆହୁରି
ଅନେକ। ଗୋଟେ ସମୟରେ ସେ ଯାତ୍ରାକୁ
ଆସିବା କଥା ଘର କାଣ ନ ଥିଲେ।
ଜାଣିବା ପରେ ମନରଣ୍ଜି ବି କରିଥିଲେ।
ହେଲେ ଏବେ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ପରିବାର
ବେଶ ଖୁବି ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି
ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି

ଗୁହିଷି ମୁହଁର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗଢ଼ କରୁଛି। ଗ୍ରାନ୍ ହାଉସ
ଗ୍ୟାସ ଆମର ବାଯୁମଣ୍ଡଲକୁ କରିବାରିଲାଣି।
ଏଭଳି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କେହି ଯଦି ଜାବ ଜଗତକୁ
ବଞ୍ଚାଇପାରେ ତା’ହେଲେ ତାହା ହେଉଛି ଗଢ଼। ତେଣୁ
ଗଢ଼କୁ କାଟି ସେଥିରୁ ଗେବୁଳ, ଚେବୁଳ, ଖଟ ଆଦି
କରିବା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବୋକାମା। ନିଜର ସୁଖ ପାଇଁ
ଗୋଟିଏ ଗଢ଼କୁ ମାରିବାର କିଛି ମାନେ
ନ ଥାଏ। ସେଥିଲାଗି ସେବାନଙ୍କର ଏହି ଅଭିଯାନ।
ପୁରୁଷକୁ ମଣଙ୍ଗଳରେ ସେ ଚେଯାର ରହିବ।
ଚେଯାର ହେଲ ବି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷନ ଯୋଗାଇବ। ବିଶ୍ୱକୁ
ସତେତନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ
ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ବ୍ରିଟେନର ଏହି ଦଖିତ।



ବ୍ୟା
କ
ପେ
ଜ୍

କୁକୁଡ଼ାଙ୍କ ପାଇଁ ସେଟର

ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି ରହୁା ଏହି ରହୁରେ ମଣିଷ ଓ ସେଟର ପିଛି ପ୍ରବଳ ଥଣ୍ଡାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯାଆନ୍ତି । କେବେ ଭାବିଛନ୍ତି ଘରେ ଥିବା ପେର ବା ପୋଷା ଗାବଜନ୍ମିଲୁ କିଛିଲି ସୁରକ୍ଷା ଦେବେ । ବ୍ରିଟିଶ କଲମିଆରେ ରହୁଥିବା ମୋରିନ୍ ସିମଟଙ୍କ ମା' ଏହି କଥା ତିକ୍ତା କରି ଘରେ ଥିବା କୁକୁଡ଼ାଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସେଟର । ଏହି ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗର ସେଟର ପିଛି କୁକୁଡ଼ା ଶାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସହ ବେଶ ସୁନ୍ଦର ବି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ସେ ଉଚ୍ଚ ସେଟରରୁ ଏଭଳି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଓ ଡେଣା ସେଥିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । ଆଉ ସେଥିରେ ବନ୍ଦ ସିଷ୍ଟମ ବି ଅଛି । ଫଳରେ ଆରାମରେ ପିନ୍ଫେଲ ଓ ବାହାର କରି ହେବ ।



ସ୍ରୀଙ୍କ ଆଶା ପୂରଣ ପାଇଁ ତିଆରି କଲେ ଗିଟାର ଆକାରର ଜଙ୍ଗଳ

ଆର୍ଜେଣ୍ଠିନା, ପମାସର ଏକ ଉର୍ବର ଚାଷକମିରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଏକ ବିରାକାୟ ଗିରାର ଆକାରର ଜଙ୍ଗଳ । ଜଙ୍ଗଳଟି ୩୦୦୦ରୁ ଉର୍ଧ୍ଵ ସାଇପ୍ରେସ ଓ ମୁକାଳିପାସ ଗଛ ଲଗାଯାଇ ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ୧ କି.ମିଟ୍ର ଉର୍ଧ୍ଵ ଲମ୍ବ ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ଜଙ୍ଗଳ ଏଗୋପେନ୍ ଓ ସାଗେଲାଇରୁ ସମ୍ମ ଦେଖାଯାଏ । ତେବେ ଏହି ଜଙ୍ଗଳ ସୃଷ୍ଟି ପଛରେ ରହିଛି ଏକ ସୁନ୍ଦର ରୋଚକ କାହାଣୀ । ପେଡ୍ରୋ ମାର୍ଟିନ ଉରେଟା ନାମକ ଜଣେ କୃଷକ(ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ୩୧ ବର୍ଷ ବୟସ) ଓ ତାଙ୍କ ତାରି ସନ୍ତାନ ମିଶି ୩୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ଜଙ୍ଗଳ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରିଥିଲେ । ପେଡ୍ରୋଙ୍କ ସ୍ରୀ ଗ୍ରେନିଲା ରେଜଞ୍ଜର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଏମିତି ଏକ



ଜଙ୍ଗଳ ତିଆରି କରିବାକୁ । ଦିନେ ସେ ଘେନ୍ଦରେ ଗଲାବେଳେ ତଳେ ଏକ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବାନ୍ଧି ଆକାରର ଚାଷକମି ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଭାବିଥିଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ବାଦ୍ୟମନ୍ତ୍ର ଗିଟାର ପରି ଏକ ଜଙ୍ଗଳ ତିଆରି କରିବାକୁ । ହେଲେ ହୋଟାର୍ ଏବଂ ଏକ ଗୋଗରେ ଆକ୍ରମିତ ହୋଇ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲା । କିଛିବର୍ଷ ପରେ ପେଡ୍ରୋ ପଡ଼ୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବା ଲାଗି ପିଲାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗିରାର ଆକ୍ରମିତ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଗିରାର ପରି ଦେଖିବାକୁ ଏକ ସବୁଜ ବନାନୀରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଗଲାଣି ।



ପୋଲକା ଡର୍ ଦେବି ଜେବା

ଜେବା, ଦେହସାରା ଧଳାରଙ୍ଗର ଶ୍ରୁତିପ ଥିବା ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଣୀ । ହେଲେ ନିକଟରେ କେନିଆର ମାସାଇ ମାର ନ୍ୟାଶନାଲ ରିଜର୍ଟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଏକ ଅଭ୍ୟୁତ ଜେବା ଛୁଆ । ଯାହାର ଫଣ୍ଟୋ ଓ ଭିତ୍ତିଓ ସେସିଆଲ୍ ମିତିଆରେ ଭାଇରାଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । କାରଣ ଉଚ୍ଚ ଜେବା ଛୁଆର ଶରୀରରେ ଧଳାରଙ୍ଗର ପଚି ଭଳି ଦାଗ ନ ଥାଇ ଅଛି ହରିଶଙ୍କ ପରି ପୋଲକା ଡର୍ ଦାଗ । ପାମେଲା ଲେମିନ୍ ଯେ କି ଜଣେ ଥିଲୁକୁ ଲାଇଫ୍ ସ୍ପେଶାଲିଷ୍ଟ କହନ୍ତି, ବୋଧ୍ୟୁଏ ଜେବା ଛୁଆଟି ମେଲାନିଜମ, ଯାହାକି ଅଲବିନିଜମର ବିପରାତ ରୋଗରେ ଆକ୍ରମିତ । ତାଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ଏଭଳି ଜେବା ଏ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବଞ୍ଚି ନ ଥାଆନ୍ତି । ସେ ଯାହା ବି ହେଉ ଏହି ଜେବା ଛୁଆଟି ଅନେକଙ୍କ ହୃଦୟ ଜିଣିଥାରିଛି ।

